

Assen, 4 juli 2000

Ons kenmerk 6.15/1999012759

Behandeld door de heren M. Power (0592) 365831, K. v.d. Berg (0592) 365842 en A. Wessels (0592) 365825

Onderwerp: Revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer (Wm) voor Essent Milieu Wijster; voorheen de NV Vuilafvoer Maatschappij (VAM)

BESLUIT VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN DRENTHE INZAKE REVISIEVERGUNNING ESSENT MILIEU WIJSTER (VOORHEEN NV VAM)

1. Onderwerp aanvraag

Op 16 december 1999 is een aanvraag ontvangen van de NV VAM, VAMweg 7 te Wijster om een vergunning ingevolge de Wm voor de gehele inrichting (zogenaamde revisievergunning artikel 8.4 van de Wm) te Wijster, gemeente Midden-Drenthe, kadastraal bekend bij die gemeente (Wijster) als sectie S, nummers 108, 279, 283, 291, 385, 440, 467, 491, 499 en 500.

De inrichting is volgens categorie 28.4, bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer vergunningplichtig, waarbij gedeputeerde staten (GS) het bevoegd gezagsorgaan is. De vergunningaanvraag is voor aanvrager bedoeld om voor een nieuwe periode van 10 jaren over een integrale vergunning te beschikken.

Met de verlening van deze vergunning komen alle voorgaande vergunningen te vervallen.

Bij voorgaande vergunningprocedures was gekozen voor een systeem van deelrevisievergunningen. Dit systeem is nu verlaten omdat aanvrager daarin te veel juridische risico's zag.

Volgens de vergunningaanvraag gaat het hierbij om continuering van de situatie volgens de voorgaande vergunningen, echter, door vergroting van de efficiency zal een grotere hoeveelheid afvalstoffen worden verwerkt. Concreet gaat het daarbij om een verruiming van:

- omvang en diversiteit van de te verwerken afvalstoffen
- de herkomst van die stoffen
- flexibiliteit van interne afvalsturing
- bedrijfstijden
- aan- en afvoertijden
- buffer- en opslagmogelijkheden
- uitvoeren van proeven

Tevens wordt een verwerkingswijze voor de organisch natte fractie (ONF) aangevraagd, namelijk compostering, dit in verband met het per 1 januari 2000 ingegane stortverbod voor deze afvaldeelstroom.

Met de revisievergunningaanvraag geeft de NV VAM te kennen dat geen gebruik zal worden gemaakt van de eerder verleende vergunning inzake het biologisch drogen van zuiveringsslib.

Deze aanvraag gaat vergezeld van een Milieueffectrapport (MER).

Hoewel formeel volgens het vigerende (medio juni 1999 gewijzigde) Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) het besluit op de aanvraag m.e.r.-beoordelingsplichtig is heeft aanvrager ervoor gekozen om op voorhand een MER op te stellen. Op deze wijze hoeft geen beoordelingsbesluit te worden genomen.

De naam van aanvrager is inmiddels gewijzigd in Essent Milieu Wijster, zoals aangegeven in de reactie van aanvrager van 14 juni 2000 op het ontwerpbesluit. In het navolgende zal dan ook de nieuwe naam worden gehanteerd.

2. Procedure

Omdat er geen wijziging in de lozingssituatie optreedt en Essent Milieu Wijster beschikt over een integrale lozingsvergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO), is geen aanvraag ingevolge de WVO toegevoegd.

Ook beschikt Essent Milieu Wijster over een vergunning ingevolge de Grondwaterwet die in dit kader geen aanpassing behoeft.

Derhalve zijn coördinatiebepalingen als bedoeld in hoofdstuk 14 van de Wm niet van toepassing.

Het MER heeft met de bijbehorende vergunningaanvraag van 27 januari 2000 tot en met 24 februari 2000 ter inzage gelegen.

Tijdens de openbare zitting over het MER, gehouden op 15 februari te Pesse, is één gezamenlijke reactie op het MER zowel schriftelijk als mondeling ingebracht door het Kerncomité Omwonenden VAM.

Er is, overigens buiten de daarvoor gestelde termijn, een schriftelijke reactie op het MER ingediend door het Afval Overleg Orgaan (AOO).

Bij brief van 20 april 2000 heeft de Commissie voor de Milieueffectrapportage (Commissie m.e.r.) haar toetsingsadvies uitgebracht. Hierin zijn bovengenoemde ingebrachte reacties verwerkt, zodat deze in dit besluit niet apart worden behandeld, maar worden geacht te zijn behandeld bij de beschouwing over het toetsingsadvies.

Ten behoeve van de voorbereiding van het toetsingsadvies heeft de Commissie m.e.r. een aantal vragen gesteld om een nadere verheldering van het MER te verkrijgen. Deze vragen zijn door initiatiefnemer beantwoord in een brief d.d. 27 maart 2000, nummer VRG/HH/00-03/12, waarbij een rapport "extra informatie" is gevoegd.

Deze brief met het rapport "extra informatie" is als nadere toelichting op het MER samen met het ontwerpbesluit ter inzage gelegd.

De binnengekomen reacties en adviezen zijn eveneens ter visie gelegd bij het ontwerpbesluit.

Het ontwerpbesluit heeft van 18 mei 2000 tot 16 juni 2000 ter visie gelegen. Op 30 mei 2000 is een openbare gedachtenwisseling over het ontwerpbesluit gehouden. Het verslag daarvan is gezonden aan de aanvrager, de wettelijke adviseurs en aan overige aanwezigen. Tevens is het verslag bij de ter inzage liggende stukken gevoegd.

Tijdens de gedachtenwisseling zijn geen mondelinge bedenkingen ingebracht; door omwonenden is een voorbehoud gemaakt ten aanzien van mogelijke wijzigingen in het definitief besluit ten opzichte van het ontwerpbesluit.

Binnen de gestelde termijn zijn bedenkingen ingebracht door de aanvrager en het Kerncomité Omwonenden VAM. Net buiten deze termijn is een advies c.q. bedenking ingebracht door de Inspectie Milieuhygiëne. De bedenkingen worden nader behandeld onder punt 9.

3.1. Doelmatigheidsaspecten

Doelmatigheid algemeen

Het belang van de bescherming van het milieu speelt een centrale rol bij vergunningverlening.

Onder dit belang wordt ook de zorg voor een doelmatige verwijdering van afvalstoffen c.q. doelmatige *organisatie* van de afvalstoffenverwijdering verstaan.

In dit kader worden vergunningaanvragen van bedrijven, die afvalstoffen verwijderen, op doelmatigheid getoetst. In het Provinciaal omgevingsplan (POP) is, onder verwijzing naar artikel 1.1 van de Wm, aangegeven welke aspecten in de doelmatigheidstoets een rol spelen.

In algemene zin gaat het om:

- de **continuïteit** van de verwijdering(structuur) dient gewaarborgd te zijn. Het gaat daarbij om de (beoordeling van de aanvraag op) bedrijfsmatige, financiële en technische aspecten gerelateerd aan de continuïteit van de gehele bedrijfstak;
- de **effectiviteit** en de efficiency van de verwijdering, ook wel de hoogwaardigheid van de verwijdering genoemd. De keuze van de verwerkingsmethode wordt getoetst aan de verwijderingsladder zoals vastgelegd in de Wm. Van belang zijn bijvoorbeeld de aspecten emissies, besparing op primaire grondstoffen en toepassingsmogelijkheden van reststoffen;
- de **capaciteit** van de verwijdering; het gaat om een beschouwing van de gewenste capaciteit in relatie tot het verwachte aanbod en de reeds aanwezige verwerkingscapaciteit (op lokale, regionale dan wel landelijke schaal). Verwezen wordt voorts naar de subparagraaf over "nuancering toetsingskader";
- de **spreiding** van de verwijderingsinrichtingen; deze dient namelijk evenwichtig te zijn. Ook hier kan het schaalniveau een rol spelen;
- de **nazorg** van stortinrichtingen dient gewaarborgd te zijn;
- **effectief toezicht op de verwijdering moet mogelijk zijn.**

In het Drentse POP is aangegeven dat - voor wat betreft de toetsing op de onderdelen "capaciteit" en "spreiding" - een nuancering geldt. In een fase van een nagenoeg volledig gerealiseerde verwijderingstructuur voor (bepaalde) afvalstromen zal de toetsing van een initiatief op "spreiding" en "capaciteit" minder nadrukkelijk hoeven te zijn, tenzij blijkt dat het initiatief een verstoring van de bestaande structuur oplevert. Derhalve worden beide aspecten in samenhang met het aspect "continuïteit" beschouwd. Hierbij wordt aan laatstgenoemd aspect het grootste gewicht toegekend.

Tevens is in het POP reeds kort ingegaan op de verandering die de doelmatigheidstoets zal ondergaan als gevolg van de wijziging van de Wm die in 2001 in werking zal treden. Dit is echter in het kader van de voorliggende aanvraag niet aan de orde.

Het aspect nazorg is reeds geïmplementeerd. Een en ander in het kader van het Stortbesluit en de Leemtetwet bodembescherming (thans onderdeel van de Wm). Er is dus reeds een geldend goedgekeurd nazorgplan.

Het aspect effectief toezicht is in voorgaande vergunningen reeds geïmplementeerd en aangezien de verwijderingstructuur met onderhavige revisievergunningaanvraag niet wijzigt is effectief toezicht zonder meer mogelijk.

3.2. Toetsing van het initiatief

Algemeen

In grote lijnen zijn door aanvrager de volgende hoofddoelstellingen gehanteerd.

- a. Continueren van de situatie volgens de thans geldende/verleende vergunning¹ met daarnaast uitbreiding van de hoeveelheid te verwerken afvalstoffen.
- b. Het verhogen van de efficiency van de bestaande installaties in termen van onder andere omvang en diversiteit van te verwerken afvalstoffen, flexibiliteit van interne sturing, flexibiliteit in bedrijfstijden en aan- en afvoertijden.
- c. Voor de ONF wordt een aangepaste verwerkingswijze aangevraagd (composteren in plaats van storten).

Van belang hierbij is de constatering dat de capaciteit voor zowel **storten** als **verbranden** gelijk blijft.

¹ Inclusief de geschorste vergunning "Hergebruik".

Centrale vraag is of met dit initiatief wordt bijgedragen aan het realiseren van doelstellingen van overheidsbeleid (hergebruik van secundaire grondstoffen, terugwinning van bruikbare energie en reductie van de hoeveelheid te storten afvalstoffen)².

Om deze vraag te kunnen beantwoorden wordt de aanvraag getoetst op doelmatigheid.

Het kader daarvoor is - zoals vermeld - primair het POP³.

Juist vanwege de in voetnoot ³ vermelde implementatie van landelijk geldende beleidsdocumenten in het POP worden de randvoorwaarden bij de toetsing met name bepaald door thans reeds geldende landelijke uitgangspunten, zoals:

- het afvalaanbod; dit aanbod wordt geacht zich te ontwikkelen volgens het herijkte beleidssce-
nario van het AOO (vastgelegd in de Tweede wijziging van het Tienjarenprogramma Afval
(TJPA));
- het moratorium op uitbreiding van stort- en verbrandingscapaciteit (eveneens vastgelegd in
voornoemde Tweede wijziging);
- het vervallen van provinciegrenzen voor alle afvalstoffen met uitzondering van te storten af-
valstoffen⁴ per 1 januari 2000. Een en ander op basis van een wijziging van de Wm⁵.

De hiervóór genoemde doelstellingen van het bedrijf zijn geconcretiseerd in de vergunningaan-
vraag. Uit tabel 4.1 op pagina 4.2 van deze aanvraag blijkt dat het bedrijf voornemens is zich te
richten op een toename⁶ in de verwerking van⁷

- 55.000 ton houtafval
- 10.000 ton bouw- en sloopafval
- 25.000 ton boorgruis c.a.
- 33.000 ton papier- en/of kunststofafval
- 10.000 ton plantaardig afval

Daarnaast worden diverse verwerkingsopties voor de ONF geïntroduceerd.

In bijlage 1 is een overzicht opgenomen van de belangrijkste schakels in de verwijderingsketen
(bewerking → bestemming) van de desbetreffende afvalstromen.

Dit overzicht is ontleend aan de aanvraag en het MER.

Uit het overzicht blijkt dat de voorgenomen activiteit geen betrekking heeft op wijzigingen in ver-
branden en storten, maar zich richt op "hogere treden op de verwerkingsladder".

Er is dus in algemene zin sprake van activiteiten gericht op nuttige toepassing. Voor dit type be-
werkingen gelden geen provinciegrenzen meer. Het initiatief komt hiermee tegemoet aan het
streven van de overheid naar grotere marktwerking.

De aangevraagde verwerking van huishoudelijke en bedrijfsafvalstoffen in de geïntegreerde afval-
verbrandingsinstallatie (GAVI) en de bedrijfsafvalscheidingsinstallatie (BAS) is bij eerdere besluit-
vorming reeds als doelmatig beschouwd. Daarin treedt hier geen verandering, aangezien deze

² De overheid stimuleert dit beleid onder andere met behulp van het Besluit stortverbod afvalstoffen en de Wet belas-
ting op milieugrondslag (WBM).

³ Aangezien andere relevante beleidsdocumenten (Tienjarenprogramma Afval 1995-2005 (TJPA) en daaraan gerelateer-
de wijzigingen (Tweede en Derde wijziging TJPA) in het POP, worden geacht te zijn geïmplementeerd vindt door toet-
sing aan het POP impliciet toetsing aan landelijk beleid plaats.

⁴ Zijnde afvalstoffen met een hoger soortelijk gewicht dan 1.100 kg/m³ (evenals asbest, verontreinigde niet reinigbare
grond en niet reinigbare baggerspecie).

⁵ Deze wijziging is in 1998 van kracht geworden; de effectuering daarvan (voor brandbaar afval = afval met een soor-
telijk gewicht lager dan 1.100 kg/m³) heeft pas per 1 januari 2000 plaatsgevonden door middel van een Koninklijk Be-
sluit (WBM). Zie ook voetnoot 4. In de praktijk bestonden er voor herbruikbaar afval al enkele jaren geen provincie-
grenzen meer.

⁶ De doelmatigheid van de be-/verwerking van hoeveelheden afvalstoffen die reeds vergund zijn (inclusief de geschorste
vergunning Hergebruik) staat thans niet ter discussie, met uitzondering van ONF. Aan deze afvalstof wordt thans op-
nieuw de nodige aandacht qua doelmatigheid besteed. Zie ook paragraaf 3 "Vergunnings situatie" van de vergunning-
aanvraag.

⁷ Verwerking conform de voorkeursvolgorde in de huidige en de toekomstige Wm.

verwerking geheel beleidsconform kan worden geacht, hetgeen ten aanzien van ONF verderop nader is toegelicht.

Nuanceringskader

In principe is het de taak van het bevoegd gezag om de voorgenomen activiteiten van Essent Milieu Wijzer te toetsen aan de aspecten van doelmatigheid op de schaal van de provincie Drenthe.

Probleem hierbij is echter het feit dat het toetsingskader in de afgelopen jaren onder invloed is komen te staan van landelijke ontwikkelingen (landelijk "speelveld", zie aandachtstreepjes onder het kopje Algemeen van deze paragraaf).

Daarnaast is door het vervallen van de provinciegrenzen van rijksweg⁸ een zekere strijdigheid met genoemde verplichting tot toetsing door het bevoegd gezag binnen haar schaalgrootte ontstaan. Deze strijdigheid wordt pas opgeheven als de wetswijziging van de Wm (structuur verwijdering afvalstoffen) in werking is getreden (naar verwachting in 2001).

Tot die tijd wordt door GS getoetst op Drentse schaal waarbij rekening wordt gehouden met de ontwikkelingen op landelijke schaal.

De toetsing kan als volgt nader worden belicht.

Toetsing van het Essent Milieu Wijzer-initiatief

Zoals aangegeven bestaat het Essent Milieu Wijzer-initiatief uit een aantal concrete activiteiten. Toetsing van deze activiteiten aan de aspecten van de doelmatigheid levert het volgende op (zie tabel).

Aspect	Activiteit	Overwegingen
Continuïteit In samenhang met spreiding en capaciteit	Houtafval	(Afval)hout wordt in drie kwaliteiten onderscheiden. De kwaliteiten één en twee worden in binnen- en buitenland afgezet ten behoeve van materiaalhergebruik (bijvoorbeeld spaanplaatindustrie) en nuttige toepassing (bijvoorbeeld bijstook in cementovens). Kwaliteitsklasse 3 is tot 2000 door Essent Milieu Wijzer gebruikt binnen het stortterrein. Daarna zal het volgens Essent Milieu Wijzer (aanvraag) elders worden toegepast als brandstof. Het deel dat Essent Milieu Wijzer wil verwerven uit de nationale markt voor afvalhout zal niet van invloed zijn op de continuïteit van de verwijderingstructuur, te meer daar volgens verwachting van het AOO het aanbod van dit type afval ten behoeve van onder andere de voorgestelde verwerking door de inwerkingtreding van het Besluit stortverbod afvalstoffen voor het deel bouw- en sloofafval sterk zal toenemen. De aspecten capaciteit en spreiding kunnen niet op Drentse schaal beoordeeld worden vanwege het ontbreken van provinciegrenzen voor dit afval.

⁸ Op basis van wijzigingen van de Wm in 1998 en geëffectueerd per 1 januari 2000.

	Bouw- en sloopafval	Uit de aanvraag blijkt dat de handelingen met de extra hoeveelheid bouw- en sloopafval beleidsconform zijn. De desbetreffende hoeveelheid is naar verwachting niet van invloed op de continuïteit van de verwijderingstructuur voor dit type afval. Voor wat betreft de aspecten capaciteit en spreiding wordt verwezen naar hetgeen hierover is vermeld bij Houtafval.
	Boorgruis c.a.	Essent Milieu Wijster wil de huidige beperking in de vergunning (gruis en spoeling van de NAM en uit de noordelijke provincies) opheffen en de bestaande installaties optimaler benutten. Dit betekent vergroting van het in-trekgebied en verruiming van de te accepteren afvalstoffen. De installaties zijn destijds opgericht teneinde te komen tot hergebruik/nuttige toepassing van NAM-afvalstromen. Optimalisering van de installaties is een bijdrage aan de versterking van de structuur. Daarom is de continuïteit van de structuur gebaat bij dit initiatief. Voor wat betreft de aspecten capaciteit en spreiding wordt verwezen naar hetgeen hierover is vermeld bij Houtafval.
	Papier- en/of kunststofafval	Essent Milieu Wijster, de Autorecycling Nederland (ARN) en de VAGRON behoren tot de weinige bedrijven die papier- en kunststof uit integraal afval afscheiden en opwerken tot brandstof. Deze activiteit zal niet van invloed zijn op de continuïteit van de bestaande verwijderingstructuur zijnde verbranding van integraal afval in bestaande afvalverbrandingsinstallatie (AVI's). Integendeel, het afscheiden van deze fractie levert een bijdrage aan het optimaliseren van de bestaande AVI-structuur doordat die structuur gebaat is bij een vergroting van de doorzet. Deze vergroting kan worden bewerkstelligd door het afscheiden van een dergelijke hoogcalorische fractie. Voor wat betreft de aspecten capaciteit en spreiding wordt verwezen naar hetgeen hierover is vermeld bij Houtafval.
	Plantaardig afval	Door de inwerkingtreding van het stortverbod voor plantaardig afval is hoogwaardiger verwerking dan storten verplicht. Voor dit type afval ligt (extensieve) compostering voor de hand. De desbetreffende hoeveelheid is te gering om van invloed te zijn op de bestaande structuur. Deze structuur wordt gekenmerkt, althans op provinciale schaal, door voldoende capaciteit met een goede spreiding over de provincie.

	Organische natte fractie (ONF)	In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat het standpunt van GS ten aanzien van de doelmatigheid met betrekking tot de geschorste vergunning Hergebruik kan worden gehandhaafd. Dit houdt in feite in dat ONF in principe niet gestort mag worden tenzij met verklaring/ontheffing op grond van artikel 4 van het Besluit stortverbod afvalstoffen (BSA). Omdat er nog geen doelmatiger verwerkingsmethode was dan storten is door het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) op instigatie van de provincie Drenthe en het Noordelijk Afval Overlegorgaan (NAO) voor de afgelopen periode tot 1 januari 2000 een generieke ontheffingsmogelijkheid gecreëerd in het kader van het BSA voor het storten van ONF. Daarna zou er een doelmatige methode moeten zijn geoperationaliseerd. Dat is echter nog niet het geval. Thans vraagt Essent Milieu Wijster vergunning aan voor de verwerking van ONF. Dit valt uiteen in een viertal activiteiten. 1. ONF-compostering (160.000 ton). 2. Extern vergisten bij de VAGRON (30.000 ton). 3. Verbranden in de GAVI (85.000 ton). 4. Alternatieve verwerking (40.000 ton). De doelmatigheidsvraag ten aanzien van de nieuwe activiteiten in Wijster spitst zich met name toe op de compostering van ONF. Deze compostering zal plaatsvinden in een GECO-hal met een capaciteit van 160.000 ton op jaarbasis. Na de biologische droging wordt het materiaal opgewerkt tot compost, een kunststof fractie en een restfractie. De beide laatste fracties worden verbrand respectievelijk afgezet als bouwstof. De compost dient als toeslagstof voor de bereiding van afdekgrond voor zoutbergen uit kalimijnen in Duitsland. Hiervoor dient toestemming van het Ministerie van VROM te worden verkregen in het kader van Europese verordening op de overbrenging van afvalstoffen (EVOA). Ten tijde van onderhavige besluitvorming is door Essent Milieu Wijster nog geen toestemming voor export aangevraagd. Zolang de minister van VROM het "groene licht" voor deze export nog niet heeft gegeven, is de doelmatigheid van deze activiteit niet te beoordelen. Indien de minister van VROM besluit tot weigering van een export-aanvraag gaan GS ervan uit dat de activiteit geen doorgang zal vinden. GS achten in een dergelijke situatie de bewerking ondoelmatig. Het ONF zal in dat geval primair moeten worden aangeboden aan de Nederlandse verbrandingsinstallaties, hetgeen overigens geheel
--	--	---

		in lijn ligt met het Drentse beleid zoals eerder verwoord in de deelrevisievergunning voor hergebruiksactiviteiten (toen gold echter nog geen stortverbod). De door aanvrager voorgestane wijze van afzet van geproduceerde compost zal, indien realiseerbaar, naar verwachting niet voor de gehele vergunningperiode kunnen gelden. Daarom is een onderzoeksverplichting opgenomen op grond waarvan een meer structurele verwerkingswijze voor ONF moet worden gezocht.
Effectiviteit en Efficiency		<i>Algemeen</i> Hierbij gaat het om de hoogwaardigheid van verwerking en de daaraan gerelateerde milieueffecten. In dit kader is hoofdstuk 6 van het MER van belang. Daarin is met name aandacht besteed aan aspecten Lucht, Geluid, Verkeer en Vervoer, Bodem en Grondwater, Veiligheid en Volksgezondheid, Gevaarlijk afval, Ecologie en Landschap, Grondstoffen, Residuen en Energie en Emissies naar lucht en water (in combinatie met 1). Globaal is binnen de voorgenomen activiteit sprake van veranderingen met betrekking tot Lucht (geur), Geluid, Verkeer en Vervoer en Energie. Bij de doelmatigheidsvraag wordt uitgegaan van de overall-conclusie uit het MER, namelijk dat enkele elementen "niet significant" en een aantal elementen "negatief" (nummers 1, 2 en 3) worden beïnvloed. Echter, niet zodanig dat sprake is van ondoelmatigheid. Deze elementen worden verderop separaat van de doelmatigheidsvraag behandeld.
	Houtafval	Het initiatief beoogt - na scheiding - te komen tot materiaal- respectievelijk energiehergebruik van afvalhout. De activiteit wordt op beide aspecten positief beoordeeld. De relevante milieueffecten worden in het MER niet dermate negatief beoordeeld dat daarmee afbreuk wordt gedaan aan de mate van hoogwaardigheid van het initiatief. In afwachting van een ministerieel onderzoek naar de mogelijke milieueffecten van de huidige inzamel- en verwijderingsstructuur van verduurzaamd hout worden vooralsnog geen voorschriften opgenomen met als doel het voorkomen van vershredderen van verduurzaamd hout. Ook in interprovinciaal verband (IPO-AGA-vergadering van 28 oktober 1999) is afgesproken dat geaccepteerd moet worden dat het redelijkerwijs niet is te voorkomen dat verduurzaamd hout in houtshredders terechtkomt. De voorschriften worden daarom beperkt tot het in het algemeen tegengaan van stofverspreiding en geluidhinder.

	Bouw- en sloopafval	De bewerking is beleidsconform omdat het bewerken van bouw- en sloopafval zodanig geschiedt dat de ontstane fracties zo veel mogelijk nuttig kunnen worden toegepast. Een en ander binnen de randvoorwaarden van het BSA. In het MER worden de milieueffecten van de activiteit zodanig beoordeeld dat de doelmatigheid van deze activiteit positief is.
	Boorgruis c.a.	De VDS (installatie voor de bewerking van afvalstoffen die vrijkomen bij de exploratie van olie en gas) is tot nu toe hoofdzakelijk ingezet voor de verwerking van afvalstoffen van de NAM in Noord-Nederland. De resterende beschikbare capaciteit wil Essent Milieu Wijster nu benutten door de installatie in te zetten voor de verwerking van vergelijkbare stromen van andere bedrijven (bijvoorbeeld van Esso, BP en andere) of van andere activiteiten (aanleg tunnels HSL). Op deze wijze wordt goede invulling gegeven aan het "Ladder-conform" verwerken van afvalstoffen waarvoor nog geen stortverbod geldt. De milieueffecten van de activiteit voldoen volgens het MER aan de daarvoor reeds geldende normeringen (hoofdstuk 6).
	Papier- en/of kunststofafval	De activiteit is gericht op het achteraf scheiden van de papier/ kunststoffractie uit het GAVI-afval. Deze bewerking levert een product op dat kan worden ingezet als brandstof in elektriciteitscentrales en cementovens. Volgens de huidige Europese regelgeving is dan sprake van nuttige toepassing. In lijn hiermee is overigens het voornemen van de minister van VROM om een extra trede in te bouwen in de Ladder van Lansink. Een en ander vanwege de Nationaal Milieubeleidsplan (NMP)-doelstelling om zoveel mogelijk energie te winnen uit afvalstoffen die niet geschikt zijn voor product- of materiaalhergebruik. Effectuering van genoemd voornemen zal plaatsvinden middels de wijziging van de Wm die naar verwachting in 2001 van kracht wordt. De milieueffecten van de activiteit worden in het MER positief beoordeeld (hoofdstuk 6).
	Plantaardig afval	De hoeveelheid afval behorende tot deze categorie zal onder invloed van de gescheiden inzameling bedrijfsafvalstoffen (GIBA) toenemen. Extensieve compostering is de meest geëigende methode van bewerking. In het MER (hoofdstuk 6) worden de effecten zodanig beoordeeld dat er geen sprake is van negatieve invloeden.

	ONF	Het composteren van ONF leidt tot een drietal producten (zie aspect continuïteit). De effectiviteit en efficiency van deze methode wordt in sterke mate bepaald door de mogelijkheid van afzet van de compost. Indien deze mogelijkheid er niet is, wordt de activiteit op genoemde aspecten negatief beoordeeld. Terzake wordt dan ook een voorschrift opgenomen op grond waarvan de aangevraagde activiteit slechts mag plaatsvinden, indien de afzetmogelijkheid is gewaarborgd. Bovendien is nader onderzoek voorgeschreven naar een structurele verwerkingsmethode.
--	------------	--

4. Ruimtelijke inpassing

De locatie waar de inrichting is gevestigd, heeft op grond van het vigerende bestemmingsplan van de gemeente Midden-Drenthe (goedgekeurd door GS van Drenthe april 1990) de bestemming Afvalverwerkingsbedrijf.

5. Milieuhygiënische aspecten

Hieronder wordt nader ingegaan op de voornaamste in het geding zijnde milieuaspecten.

Geur

Inleiding

In het MER is een uitgebreide beschouwing gegeven van het aspect geur rond Essent Milieu Wijster. In vorige vergunningaanvragen en milieueffectrapportages werd cumulatie van geur vooral belicht door een relatie tussen waarnemingen in het veld en de gemeten geuremissie te leggen. Dit omdat verschillende soorten geur eigenlijk niet bij elkaar kunnen worden opgeteld. Bij voorgaande vergunningverlening zijn daarom ook wel vergelijkbare soorten geur geclusterd. In onderhavig MER is een andere methode toegepast, die het beter mogelijk maakt het aspect cumulatie van geur inzichtelijk te maken.

Systematiek vorige vergunningen

In voorgaande vergunningaanvragen en milieueffectrapportages is op basis van snuffelploegmetingen de geuremissie voor het totale bedrijf berekend. Deze berekende emissie is steeds een factor 4 tot 6 lager gebleken dan de door rechtstreekse emissiemetingen bepaalde emissie. Deze factor werd vervolgens ook op toekomstige activiteiten toegepast om de toekomstige emissie met de daaruit berekende hindercontouren af te leiden.

Zoals opgemerkt kunnen de emissies van verschillende soorten geur niet zonder meer bij elkaar worden geteld. Dit is ook de reden dat in de voorgaande deelrevisievergunningen bij de beschouwingen over geur de emissies van soortgelijke geuren werden geclusterd, waarna de afzonderlijke clusters zijn beoordeeld. Het niet mogen optellen van deze verschillende geuremissies geldt in principe ook voor de berekende contouren. Dit komt omdat de berekende overschrijding van twee soorten geur veelal plaats zal vinden bij dezelfde weersomstandigheden (waaronder windrichting), waardoor niet de frequentie van waarneembaarheid toeneemt, maar de herkenbaarheid van de geur afneemt. Slechts daar waar sprake is van ver uiteengelegen bronnen zal in receptorpunten die tussen de bronnen in zijn gelegen rekenkundig sprake kunnen zijn van optelling van overschrijdingsfrequenties. Liggen twee verschillende geurbronnen vrijwel op dezelfde plaats dan zal de hindergrens worden bepaald door de buitenste hindercontour; op deze contour wordt immers

net hinder ervaren van de grootste geurbron indien de windrichting van de bron naar het receptorpunt is, terwijl de kleinere geurbron dan nog geen hinder veroorzaakt omdat de contour dichterbij de bron is gelegen.

Cumulatie heeft, indien geen rekening wordt gehouden met eventuele synergie of antagonie, dan ook slechts een afrondend effect op contouren die per geursoort gelden.

Ook uit jurisprudentie blijkt dat emissies van verschillende soorten geur niet zonder meer bij elkaar kunnen worden opgeteld.

Systematiek revisievergunningaanvraag/MER

In de vergunningaanvraag met bijbehorend MER is een andere dan tot op heden toegepaste integrale beschouwing van het geuraspect gegeven. Daarbij is een methode gevonden die het mogelijk maakt meer aandacht te geven aan cumulatie van geuren.

Gezien het voorgaande betekent dit wel dat de in de vergunningaanvraag respectievelijk het MER beschreven methode een conservatieve benadering is; met andere woorden dat deze leidt tot een overschatting van de mogelijke geurhinder. De gehanteerde methode geeft evenwel meer inzicht in de totale mogelijke hinder ten gevolge van cumulatie dan voorheen.

In het MER is aangegeven dat de geuremissie van Essent Milieu Wijster is bepaald met behulp van zowel snuffelploegmetingen als geuremissiemetingen. Eveneens is aangegeven dat daartussen een niet constante relatie bestaat. In vorige vergunningaanvragen is, zoals reeds opgemerkt, bij voorspellingen van geurhinder wel gebruik gemaakt van dergelijke toen constant geachte factoren.

Omdat momenteel veel meer gegevens beschikbaar zijn en ook hedonische waarden⁹ van de geëmitteerde geuren bekend zijn, behoeven dergelijke factoren voor onderhavige aanvraag ook niet meer te worden toegepast. Wel wordt in het MER aangegeven dat snuffelploegmetingen een goed monitoringsinstrument kunnen zijn voor de totale hinder door Essent Milieu Wijster.

Voor de beschrijving van de geursituatie is in het MER uitgegaan van de vastgestelde geuremissies. De verschillende bronnen zijn vervolgens in drie groepen verdeeld (composterings-, afval- en afvalwatergeur), analoog aan de clusterbenadering die hiervoor is gememoreerd. Voor die groepen is voor de bepaling van gecumuleerde geurhindercontouren de geuremissie per bron gedeeld door de geurconcentraties waarbij een hedonische waarde van -1 en -2 voor die groep optreedt, waarbij het quotiënt richt- respectievelijk grenswaarde-index is genoemd. Vervolgens zijn verspreidingsberekeningen uitgevoerd voor de verschillende, op bovenvermelde wijze geïndexeerde gesommeerde bronnen, waardoor richtwaardecontouren en grenswaardecontouren zijn gepresenteerd (contouren waarbij het 98 percentiel van de richtwaarde- respectievelijk grenswaarde-index 1 bedraagt).

De grenswaardecontouren zouden daarbij de grens aangeven waarbinnen sprake is van onaanvaardbare hinder, de richtwaardecontouren geven de grens aan waarbinnen sprake kan zijn van hinder. Inspanningen moeten zijn gericht op het zoveel mogelijk terugdringen van de richtwaardecontour naar een geaccepteerde grenswaardecontour.

Beleidskader geur

Het toegepaste beleidskader wordt hierna uiteengezet en is aan het eind van deze paragraaf in een tabel samengevat.

Ten tijde van de verlening van de zogenaamde moedervergunning (1990) werd uitgegaan van een toetsing van de geuremissie aan grenswaarden voor overschrijding van een concentratie van 1 ge/m³. Voor bestaande situaties mocht bij de woonbebouwing deze concentratie gedurende 2% van de tijd worden overschreden (98 percentiel) en voor nieuwe situaties gedurende 0,5% van de tijd (99,5 percentiel). Omdat geuremissie pas gevolgen heeft indien daardoor hinder op-

⁹ De hedonische waarde (H) van een geur is de waardering die wordt aangegeven op een schaal van extreem aangenaam (+4) tot extreem onaangenaam (-4); bij een hedonische waarde van -1 wordt de geur als (zeer) licht onaangenaam aangeduid, terwijl dat bij een waarde van -2 (licht) onaangenaam is.

treedt, is de landelijke normstelling daarna aangepast. Het nu vigerende (rijks)beleid komt erop neer dat geen sprake mag zijn van onaanvaardbare hinder en dat nieuwe hinder zoveel mogelijk moet worden voorkomen. Voor specifieke bedrijfstakken is dit uitgangspunt verder uitgewerkt in bijzondere regelingen in de Nederlandse emissierichtlijn (NER), die uitgangspunt vormt voor de vergunningverlening omdat daarin de stand van de techniek is verwoord.

De mate van hinder die aanvaardbaar is, wordt in het algemeen door het bevoegd gezag vastgesteld. Hiervoor worden grenswaarden gehanteerd die hieronder nader zijn toegelicht.

Ten aanzien van Essent Milieu Wijster kunnen vier bijzondere regelingen uit de NER van toepassing zijn, te weten groente-, fruit- en tuinafval (GFT)-compostering, groencompostering, rioolwaterzuiveringsinstallaties en stortgasverwerkingsinstallaties.

Deze bijzondere regelingen zijn bedrijfstakgewijs (zogenaamde categorie-1-bedrijven¹⁰) tot stand gekomen. Dat Essent Milieu Wijster vanwege haar complexiteit eerder als een categorie-3-bedrijf¹¹ kan worden aangewezen doet niets af aan de toepasbaarheid van die bijzondere regelingen op installatieniveau. In het MER is daarnaast aan het cumulatieaspect ruime aandacht geschonken zodat feitelijk eveneens sprake is van een individuele aanpak zoals voor die categorie wordt voorgestaan.

In de bijzondere regeling van de NER voor groente-, fruit- en tuinafval(GFT)-compostering wordt voor woonbebouwing of andere geurgevoelige objecten voor nieuwe situaties 3 ge/m³ en voor bestaande situaties 6 ge/m³ voor het 98 percentiel als grenswaarde aangehouden; er geldt een standaardpakket aan maatregelen.

Deze normstelling is overigens vertaald in de vergunningen voor gesloten composteringsinstallatie (GECO) 300 en GECO 400, die op 16 februari 1999 door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State onherroepelijk zijn geworden. De vertaling kwam er op neer dat voldaan moest worden aan een emissieplafond van 4,5 * 10⁹ geureenheden per uur (ge/h) door toepassing van maatregelen conform de NER, alsmede aan een contour voor het 98 percentiel van de grenswaarde van 6 ge/m³.

Ten aanzien van groencompostering wordt opgemerkt dat op grond van de NER hiervoor een hinderafstand kan worden aangehouden van circa 1.000 m, waaraan ruimschoots wordt voldaan. Dit wordt als een ten opzichte van de GFT-compostering verwaarloosbare geurbron beschouwd. Voor stortgasverwerking is weliswaar een bijzondere regeling in de NER opgenomen, maar deze is niet gespecificeerd voor geur.

Voor geur ten gevolge van het storten van afval zijn geen normen bekend. Daarom is op grond van een vergunningvoorschrift een meting uitgevoerd naar de hedonische waarde van stortgeur bij Essent Milieu Wijster. Analooq aan de NER-normering voor GFT-compostering kan de grens van aanvaardbare geurhinder worden gelegd bij de contour die weergeeft waar gedurende 2% van de tijd (langjarig gemiddeld) overschrijding optreedt van die geurconcentratie waarbij de hedonische waarde -2 is. De geurconcentratie bij een hedonische waarde van -2, uitgedrukt als 98 percentielwaarde wordt daarmee als grenswaarde gezien, een waarde bij overschrijding waarvan ernstige hinder waarschijnlijk is. Uit metingen blijkt namelijk dat de grenswaarde van 6 ge/m³ bij GFT compostering juist die concentratie is waarbij een hedonische waarde van -2 wordt gevonden.

Zo kan ook de geurconcentratie bij een hedonische waarde van -1, uitgedrukt als 98 percentielwaarde als richtwaarde worden beschouwd, een waarde bij overschrijding waarvan hinder waarschijnlijk is.

Uit de uitgevoerde metingen blijkt dat voor stortgeur bij Essent Milieu Wijster een hedonische waarde van -1 wordt gevonden bij een concentratie van circa 3,5 ge/m³ en een waarde van -2 bij circa 9,5 ge/m³.

¹⁰ Categorie-1-bedrijf als bedoeld in de brief van de minister van VROM van 30 juni 1995: "ondernemingen of bedrijven in een homogene bedrijfstak met vergelijkbare geuremissies".

¹¹ Categorie-3-bedrijf als bedoeld in de brief van de minister van VROM van 30 juni 1995: "zeer grote, complexe en unieke bedrijven en/of industriecomplexen".

De waarde van $9,5 \text{ ge/m}^3$ kan dus als grenswaarde worden toegepast voor stortgeur en $3,5 \text{ ge/m}^3$ als richtwaarde.

De hergebruiksactiviteiten betreffen handelingen met afvalstoffen zodat er voor deze activiteit evenmin een geurnormering is. Gezien de vergelijkbaarheid met afvalstoffen die voorheen werden gestort kunnen hiervoor dezelfde grens- en richtwaarden worden gehanteerd als bij de stort.

Ten aanzien van de geur die vrijkomt bij de afvalwatervijvers wordt ervan uitgegaan dat deze vergelijkbaar is met de geur van een rioolwaterzuiveringsinstallatie. Op deze wijze kan een toetsing aan de NER plaatsvinden.

In de bijzondere regeling van de NER voor afvalwaterzuiveringsinstallaties wordt voor aaneengesloten woonbebouwing en geurgevoelige objecten voor bestaande situaties, waarvan hier sprake is, een maximale immissieconcentratie van 3 ge/m^3 voor het 98 percentiel aangehouden. Ten aanzien van verspreid liggende woonbebouwing geldt hiervoor een waarde van 7 ge/m^3 . Op grond van metingen kan, analoog aan de voorgaande beschouwing bij geur van de stort, als grenswaarde voor afvalwatergeur bij Essent Milieu Wijster het 98 percentiel van 7 ge/m^3 worden gehanteerd en voor de richtwaarde het 98 percentiel van 3 ge/m^3 .

In de volgende tabel zijn de toegepaste richt- en grenswaarden samengevat.

Activiteit	NER richtwaarde 98p in ge/m^3	NER grenswaarde 98p in ge/m^3	H = -1 richtwaarde 98p in ge/m^3	H = -2 grenswaarde 98p in ge/m^3
GECO GFT-compostering	3	6		
GECO ONF-compostering			1	3
Afvalstoffenberging			3,5	9,5
Hergebruik			3,5	9,5
Afvalwater	3	7		

Toegepaste verspreidingsmodellen

In vorige vergunningprocedures voor Essent Milieu Wijster zijn geurverspreidingsberekeningen uitgevoerd met het toen gangbare langetermijnfrequentie-distributiemodel (LTFD-model). Zo is de grenswaardecontour voor de GFT-compostering, behorend bij de eerdergenoemde vergunning voor de GECO's gebaseerd op dat model.

Momenteel geldt het nieuw nationaal model (nnm) als consensusmodel voor verspreidingsberekeningen voor luchtverontreiniging en wordt geacht landelijk te worden gebruikt bij verspreidingsberekeningen voor luchtverontreiniging bij vergunningverlening. De opsteller van het MER voor Essent Milieu Wijster, KEMA, beschikt over dit nnm als zogenaamd moedermodel (STACKS). Van dit nnm zijn enkele personal computer (pc)-versies beschikbaar. Deze leveren echter onder bepaalde omstandigheden, met name voor relatief lage bronnen met geringe warmte-emissie nogal verschillende resultaten. Zo zijn er grote verschillen te vinden tussen de verschillende pc-versies, alsmede tussen pc-versies vergeleken met het moedermodel en tussen de pc-versies vergeleken met het LTFD-model. Het blijkt dat de gecumuleerde grenswaardecontour voor de in de vergunningaanvraag beschreven voorgenomen activiteit, berekend met een bepaalde pc-versie, ongeveer dezelfde oppervlakte beslaat als de met het LTFD-model berekende grenswaardecontour voor de GECO's alleen (de contour uit de vigerende GECO-vergunning). Dat maakt vergelijking tussen situaties vóór en ná invoering van het nieuwe model lastig zo niet vrijwel onmogelijk. Dit betekent ook dat het bepalen van het acceptabel hinderniveau alleen daarom al niet zonder meer op basis van de berekende grenswaardecontouren kan plaatsvinden; daarnaast zijn er natuurlijk onzekerheden met betrekking tot invoergegevens, zoals fluctuaties in de gehanteerde geuremis-

sies (verschillen in activiteiten overdag, dag/nachtverschillen en onnauwkeurigheden in emissiemetingen).

In het MER zijn vanwege de genoemde onzekerheden in de modellen zowel berekeningen uitgevoerd met het moedermodel (nnm) als met het LTFD-model.

Ook bij deze berekeningen gelden modelbeperkingen die bij de interpretatie van de contouren moeten worden betrokken. Zo is het niet mogelijk in het (moeder)model een oppervlaktebron als de stort op de daarbijbehorende bronhoogte te plaatsen; hiervoor is een niet te wijzigen hoogte van 1,5 m in het model ingeprogrammeerd, hetgeen leidt tot een overschatting van de berekende contour. Overigens is bij de berekeningen met het LTFD-model, die in het kader van deze considerans zijn uitgevoerd, de stort als een puntbron op 20 m hoogte ingevoerd.

Conclusies in het MER en de nadere toelichting daarop ten aanzien van de loop van de berekende contouren over geurgevoelige objecten of locaties moeten dan ook met de nodige voorzichtigheid worden gehanteerd. De berekende contouren kunnen dus niet absoluut worden geïnterpreteerd. Veeleer is het bij de beoordeling van belang wat en in welke mate er veranderingen optreden ten opzichte van de huidige of reeds vergunde situatie.

Gezien de redelijke overeenkomst in het MER tussen het nnm (moedermodel) en het LTFD-model hechten GS momenteel meer waarde aan het LTFD-model dan aan de pc-versies van het nnm. Daarbij wordt opgemerkt dat toepassing van het LTFD-model op de huidige situatie een redelijke overeenkomst vertoont met de huidige geurbeleving in de omgeving.

Nadere beschouwing toegepaste cumulatiemethode

Zoals reeds eerder opgemerkt leidt de in het MER toegepaste methode van cumulatie weliswaar tot een overschatting van de hindersituatie maar geeft meer inzicht in het aspect cumulatie.

De gevolgen van de verschillende in het MER beschreven scenario's zijn daarom goed vergelijkbaar in beeld gebracht.

Overigens kan worden opgemerkt dat gebruik van snuffelploegmetingen met daarbij in het veld bepaalde hedonische waarden volgens het MER wel tot vergelijkbare hindercontouren leidt. Omdat hieruit echter geen herleiding naar verschillende bronnen kan plaatsvinden of toekomstvoorspellingen kunnen worden gedaan is in het MER verder van de emissiesituatie uitgegaan.

Ter verheldering van de in het MER toegepaste methode ten opzichte van de eerder toegepaste clusterbenadering is een contourberekening bijgevoegd (bijlage VAM-rv 1). Daarop zijn verschillende 98 percentiel-grenswaardecontouren aangegeven, berekend met het LTFD-model, voor de volgende gevallen:

- cluster stort met een emissie van $1.500 \cdot 10^6$ ge/h en een toegepaste grenswaarde van $9,5 \text{ ge/m}^3$ conform de vigerende vergunning;
- cluster afvalwatervijvers met een emissie van $200 \cdot 10^6$ ge/h en een toegepaste grenswaarde van 7 ge/m^3 conform de vigerende vergunning;
- cluster GFT-compostering met een emissie van $4.500 \cdot 10^6$ ge/h en een toegepaste grenswaarde van 6 ge/m^3 conform de vigerende vergunning;
- voorgenomen activiteit met een grenswaarde-index van $1.128 \cdot 10^6$ ge/h als de som van quotiënten van aangevraagde emissies en toegepaste grenswaarden;
- huidige situatie met een grenswaarde-index van $799 \cdot 10^6$ ge/h.

Ter verduidelijking van de gehanteerde emissiegetallen zijn deze in onderstaande tabel samengevat, waarbij de vergunde situatie in tegenstelling tot hetgeen in het MER daarover is weergegeven exclusief het biologisch drogen van zuiveringsslib is.

Activiteit	Geuremissie * 10 ⁶ ge/h			Grenswaarde NER / H = -2	Grenswaarde-index * 10 ⁶ ge/h		
	Huidig	Vergund ¹²	Aanvraag		Huidig	Vergund ¹²	Aanvraag
GECO GFT-compostering	3.400	4.500	3.600	6	567	750	600
GECO ONF-compostering	0	0	900	3	0	0	300
Afvalstoffenberging	1.900	1.500	1.500	9,5	200	158	158
Hergebruik	25	200	385	9,5	3	21	41
Afvalwater	200	200	200	7	29	29	29
Totaal	5.525	6.400	6.585		799	958	1.128

Uit het contourenoverzicht kan worden geconcludeerd dat de cumulatiemethode weliswaar een conservatieve benadering (leidend tot ruimere contouren) betekent ten opzichte van de eerder toegepaste clusterbenadering, echter, met inachtneming van eerdergenoemde onzekerheden, geeft de in het MER gehanteerde cumulatiemethode toch een redelijk beeld van de beleving van geurhinder in de omgeving. Er liggen slechts enkele woningen alsmede camping De Otterberg op de rand van deze contour.

Duidelijk is ook dat de aanvraag een verruiming betekent van de grenswaardecontour ten opzichte van de huidige situatie.

Beoordeling aangevraagde geuremissie

Op grond van de huidige ervaring in de omgeving van Essent Milieu Wijster concluderen GS dat de huidige situatie met betrekking tot geurhinder als aanvaardbaar kan worden beschouwd.

In de reactie van het Kerncomité Omwonenden VAM op het MER wordt hierin bevestiging gevonden. De beoordeling van de vergunningaanvraag vindt hierna dan ook vooral plaats in het licht van dit uitgangspunt.

Essent Milieu Wijster beschikt momenteel over vergunningen waarin, indien dezelfde omrekenmethode wordt gevolgd, een grenswaarde-index van $1.158 \cdot 10^6$ ge/h is toegestaan (overigens blijft Essent Milieu Wijster hier ruimschoots onder), indien het biologisch drogen van zuiveringsslib wordt meegerekend. Met de onderhavige aanvraag wordt daarvan geen verruiming gevraagd.

Binnen de nu aangevraagde $1.128 \cdot 10^6$ ge/h wordt ten opzichte van de vigerende vergunningen wel vergunde geuremissieruimte verschoven, namelijk van GFT-compostering en biologisch drogen van zuiveringsslib naar het composteren van ONF. Dit wordt door het Kerncomité Omwonenden VAM in haar reactie op het MER dan ook terecht opgemerkt.

Feitelijk komt het erop neer dat, omdat de activiteit biologisch drogen van zuiveringsslib geen doorgang vindt, extra ruimte in termen van grenswaarde-index voor geur wordt aangevraagd ten gunste van het composteren van ONF.

Deze extra ruimte acht Essent Milieu Wijster nodig vanwege het in werking getreden stortverbod voor ONF, waardoor verwerking van deze deelstroom noodzakelijk wordt. Volgens het MER is vergisten van ONF weliswaar wat geuremissie betreft gunstiger, maar kleven aan vergisting andere zodanige nadelen (geen bewezen techniek) dat daarvoor niet wordt gekozen. Er is gekozen voor de compostering van een deel van de ontstane ONF. Het overige deel wordt in de GAVI verbrand, vergist bij de VAGRON, afgezet in de markt voor brandbaar afval of aangewend voor proefnemingen.

Bedacht moet worden dat de aangevraagde ruimte in termen van grenswaarde-index groter is dan de daadwerkelijke verhoging van de geuremissie. Dat komt omdat de compostering van ONF als een nieuwe activiteit wordt beschouwd, waarvoor een strengere grenswaarde is toegepast in de

¹² Hierbij is niet de vergunde geuremissieruimte voor het biologisch drogen van zuiveringsslib, zijnde $400 \cdot 10^6$ ge/h verdisconteerd; overigens is de desbetreffende vergunning nog niet onherroepelijk.

berekeningen. Daardoor wordt de daarvan afgeleide grenswaarde-index groter dan van de bestaande GFT-compostering.

In termen van geuremissie wordt in de aanvraag uitgegaan van dezelfde geuremissie voor de GECO (alwaar de compostering van ONF plaats zal vinden) als waarvoor reeds vergunning bestond. Dat op grond van metingen blijkt dat de huidige geuremissie van de GECO's binnen deze vergunde grens blijft betekent overigens niet dat deze grens naar beneden moet worden bijgesteld. Aanvrager zal er te allen tijde zorg voor moeten dragen dat binnen de gestelde grenzen wordt geopereerd. Het wordt niet zinvol of wenselijk geacht om daar waar maatregelen zijn getroffen conform het As Low As Reasonably Achievable (ALARA)-beginsel en binnen een voorgeschreven emissiegrens wordt gebleven, deze dan aan te passen aan de gemeten waarde. De vergunningaanvraag betekent echter impliciet wel dat Essent Milieu Wijster zich ten aanzien van de compostering van GFT-afval stringenter doelstellingen stelt dan de vigerende vergunning.

GS staan daarom op het standpunt dat de vergunde geuremissieruimte voor de GECO's kan worden gehandhaafd in deze vergunning. De daarmee gepaard gaande verhoging van de grenswaarde-index voor de GECO's wordt daarmee, mede gezien het navolgende, geaccepteerd.

Met de keuze voor compostering van ONF verdwijnt een andere geurbron, namelijk het storten van ONF. Het eventueel storten met ontheffing van het stortverbod kan niet worden beschouwd als een structurele activiteit waarop deze vergunningaanvraag zich richt, zodat daarvoor geen separate voorschriften worden opgenomen; er is (en kan ook niet) immers geen vergunning voor aangevraagd terwijl deze vergunning slechts op aanvraag kan worden verleend.

Voor de stort als geheel is een geuremissie van $1.500 \cdot 10^6$ ge/h in de aanvraag vermeld, conform de vigerende vergunning voor afvalstoffenberging. Deze geuremissie werd voor een belangrijk deel veroorzaakt door het storten van ONF en van zuiveringsslib. Voor deze beide afvalstromen bestaat inmiddels een stortverbod. Omdat enkele residuen zullen blijven worden gestort en ook reeds afgedekt stort een bepaalde geuremissie zal houden kan de geuremissie van de stort niet tot 0 worden gereduceerd. Volgens recente (oktober 1999) metingen, uitgevoerd door het bureau Project Research Amsterdam, naar de geuremissie van de stort zou de geuremissie $1.900 \cdot 10^6$ ge/h bedragen. Dit wordt evenwel als een piekmissie beschouwd omdat allerlei geurveroorzakende activiteiten alleen overdag plaatsvinden, waarvan de meeste ook nog 's ochtends, terwijl juist in die periode de meting heeft plaatsgevonden. Dit betekent dat geconcludeerd kan worden dat de gemiddelde emissie toch op het vergunningenniveau zal liggen. Na beëindiging van stortactiviteiten voor zuiveringsslib en ONF zal deze emissie belangrijk zijn verminderd. In de voorschriften is daarom uitgegaan van een beperking van de toegestane geuremissie van de stort tot $500 \cdot 10^6$ ge/h.

Hierdoor wordt (in termen van geuremissie) de extra geuremissie ten gevolge van ONF-compostering meer dan gecompenseerd. Opgemerkt wordt dat in termen van grenswaarde-index dit niet het geval is. Zoals reeds opgemerkt komt dat omdat ONF-compostering als nieuwe activiteit wordt aangemerkt, waardoor de daarvoor te hanteren grenswaarde belangrijk lager is dan is toegepast voor het stortequivalent daarvan (3 versus 9,5).

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat door het stortverbod door middel van de onderhavige vergunning kan worden gekomen tot een belangrijke reductie in de toegestane geuruitworp. Het kan echter zijn dat er tijdelijke ontheffing van het stortverbod moet worden gegeven in geval van ontbreken van voldoende verwerkingscapaciteit in het land. Zulks moet in een dergelijk geval worden gezien als een calamiteit, waarop de vergunning zich uiteraard niet kan richten. Daarom wordt het ook niet juist geacht om in onderhavige vergunning milieuruimte te gunnen voor een dergelijke situatie.

Om vorenstaand meer inzichtelijk te maken is een contourenoverzicht bijgevoegd (bijlage VAM-rv 2) waarop 98 percentiel-grenswaardecontouren, berekend met het LTFD-model, zijn weergegeven voor de volgende gevallen:

- huidige situatie met een grenswaarde-index van 799 (geuremissie $5.525 \cdot 10^6$ ge/h);

- huidige situatie met GECO-emissie op vergunningniveau; totale grenswaarde-index van 982 (geuremissie $6.625 \cdot 10^6$ ge/h);
- voorgenomen activiteit met een grenswaarde-index van 1.128 (geuremissie $6.585 \cdot 10^6$ ge/h);
- voorgenomen activiteit volgens voorschrift met een grenswaarde-index van 1.008 (geuremissie $5.485 \cdot 10^6$ ge/h) (naar aanleiding van bedenking van Essent Milieu Wijster is dit getal aangepast, hetgeen geen gevolgen heeft voor de conclusie, zie ook paragraaf 9);
- voorgenomen activiteit volgens voorschrift, echter met een grenswaarde voor ONF van 6 in plaats van 3, totale grenswaarde-index 858 (geuremissie $5.485 \cdot 10^6$ ge/h) (naar aanleiding van bedenking van Essent Milieu Wijster is dit getal aangepast, hetgeen geen gevolgen heeft voor de conclusie, zie ook paragraaf 9).

Samengevat gaat het om de volgende situaties

Activiteit	Geuremissie $\cdot 10^6$ ge/h				Grenswaarde-index $\cdot 10^6$ ge/h			
	Huidig	Huidig + GECO vergund	Aanvraag	Volgens voorschrift	Huidig	Huidig + GECO vergund	Aanvraag	Volgens voorschrift
GECO GFT-compostering	3.400	4.500	3.600	3.600	567	750	600	600
GECO ONF-compostering	0	0	900	900	0	0	300	300/150
Afvalberging	1.900	1.900	1.500	500	200	200	158	53
Hergebruik	25	25	385	385	3	3	41	41
Afvalwater	200	200	200	200^{13}	29	29	29	29^{13}
Totaal	5.525	6.625	6.585	5.585	799	982	1.128	1.023/873

Uit de contouren blijkt dat de voorgenomen activiteit met inachtneming van de voorschriften met name in het oosten tot een geringere contour leidt dan de reeds vergunde situatie en dat deze contour met name in het zuidwestelijk deel wat ruimer is dan de huidige situatie. De nieuwe vergunningcontour is echter belangrijk geringer dan de aangevraagde. Indien voor de GECO's (ten aanzien van GFT-compostering en ONF-compostering) een vaste grenswaarde van 6 wordt gehanteerd, zoals geldt voor GFT-compostering, komt de nieuwe vergunningcontour vrijwel overeen met de contour voor de huidige situatie. Dit is ook logisch als wordt bedacht dat met name door verschuiving van de geuremissie voor ONF van de stort naar de GECO's de werkelijke geuremissie volgens de voorschriften binnen het huidige niveau blijft ($5.485 \cdot 10^6$ ge/h ten opzichte van $5.525 \cdot 10^6$ ge/h).

In voornoemd recent geuronderzoek is naast de stort ook de geuremissie van afvalwatervijver drie gemeten. Deze bleek dank zij genomen maatregelen (onder andere ten aanzien van bedrijfsafvalwateropslag bij de GECO's) lager te zijn dan $100 \cdot 10^6$ ge/h. Hoewel deze meting door de lage aangetroffen geurconcentraties niet als nauwkeurig moet worden bestempeld is dit voor GS toch aanleiding om de aangevraagde geuremissie van $200 \cdot 10^6$ ge/h voor de afvalwatervijvers in de voorschriften te reduceren tot $100 \cdot 10^6$ ge/h. Dit omdat een zo groot mogelijke geurreductie wordt voorgestaan en omdat deze waarde niet onhaalbaar blijkt te zijn (naar aanleiding van bedenking Essent Milieu Wijster is dit gewijzigd, zie ook voetnoot 13). Overigens is dit verdisconteerd in bovengenoemde berekeningen voor de nieuwe vergunnings situatie.

¹³ In het ontwerpbesluit was deze emissie beperkt tot 100 miljoen geureenheden per uur. Naar aanleiding van de bedenking van Essent Milieu Wijster (zie paragraaf 9) is dit getal weer op de aangevraagde waarde gezet. In de resulterende geurhindercontouren heeft dit dermate weinig effect dat daarvoor geen nieuwe contourplaatjes zijn bijgevoegd

Conclusie

Met inachtneming van de gestelde voorschriften vindt er feitelijk geen verhoging van de geuremissie plaats ten opzichte van de huidige situatie. De geuremissie is dus ten opzichte van de aanvraag verregaand beperkt. Deze beperking wordt als realistisch beschouwd. Binnen de contour voor de grenswaarde-index, die als grens van het acceptabele hinderniveau wordt beschouwd, bevinden zich slechts enkele verspreid liggende woningen, terwijl deze contouren eigenlijk slechts als indicatief kunnen worden aangemerkt.

Om enige flexibiliteit in de bedrijfsvoering te kunnen gunnen is in de voorschriften uitgegaan van beperking van de geuremissie in termen van grenswaarde-index voor Essent Milieu Wijster als integraal bedrijf. Op deze wijze kan, indien sprake is van verschuiving van activiteiten, bijvoorbeeld indien er toch deelstromen moeten worden gestort of anderszins activiteiten afwijkend worden ingevuld, de daarvan resulterende geuremissie worden betrokken bij de grenswaarde-index zoals die voor het gehele bedrijf geldt.

Met de in de aanvraag en de voorschriften genoemde maatregelen wordt ten aanzien van geurbestrijding geacht te zijn voldaan aan het ALARA-beginsel, hetgeen mede heeft geleid tot vorengenoemde weergave van het acceptabel hinderniveau.

Gezien de overwegingen omtrent de geurproblematiek, zoals hiervoren uiteengezet, wordt ervan uitgegaan dat met inachtneming van de voorschriften en de in de aanvraag genoemde maatregelen geurhinder tot een aanvaardbaar minimum is beperkt.

Overige luchtaspecten

De emissies van de GAVI moeten voldoen aan het Besluit luchtemissie afvalverbranding (BLA) 1993. De vele metingen die inmiddels zijn uitgevoerd geven aan dat de GAVI ook steeds aan de gestelde normen voldoet. Dit BLA is rechtstreeks werkend zodat terzake geen voorschriften hoeven (en kunnen) worden opgenomen. Ook de discontinue metingen kunnen met de in het BLA aangegeven frequentie worden uitgevoerd (voor sommige componenten was voorheen in verband met het opstarten van de GAVI een hogere meetfrequentie voorgeschreven).

Uit de vergunningaanvraag en het MER blijkt dat van de emissies van de GAVI geen belangrijke negatieve milieueffecten zijn te verwachten.

De in de aanvraag genoemde bypass van de oxykat van de GAVI, die wordt ingezet ter besparing van het gebruik van aardgas bij het opstarten zal volgens de aanvraag ook worden ingezet bij het uitvallen van een verbrandingsoven, om mogelijke brand of beschadiging van de oxykat te voorkomen. Zulks is bij AVI's in het algemeen gebruikelijk. Hierdoor kan in een dergelijk geval, waarvan Essent Milieu Wijster de frequentie op hoogstens eenmaal per jaar per verbrandingslijn schat, de dioxine-emissie per jaar ca 2,5% hoger uitvallen volgens de vergunningaanvraag. Landelijk wordt hiervoor een getal van 4% aangehouden¹⁴. Van een dergelijke verhoging is niet een meetbaar nadelig milieueffect te verwachten. Desalniettemin is op aangeven van de provincie een meting uitgevoerd naar de dioxineconcentratie in het rookgas vóór de oxykat in het geval van uitval van de verbrandingsoven. Uit de resultaten van deze meting kan worden afgeleid dat de dioxineconcentratie vóór de oxykat bij keteluitval een factor 50 tot 100 groter is dan de BLA-grens, waarmee de in de aanvraag genoemde factor 400 dus flink is overschat. Volgens de vergunningaanvraag zal een dergelijke situatie hooguit 1,5 uur duren, met een geschatte frequentie van eenmaal per jaar per lijn. Aangezien de geëmitteerde rookgashoeveelheid in een dergelijk geval een factor 10 geringer dan normaal is zal de extra emissie van dioxinen ten opzichte van hetgeen voor normaal bedrijf op grond van het BLA is toegestaan daarvan slechts circa 0,1% bedragen. Gezien het voorgaande wordt in de voorschriften volstaan met verplichte automatische registratie van het gebruik van de bypass.

¹⁴. Zie brief van de minister van VROM d.d. 7 juli 1999 aan de Tweede Kamer inzake het voortgangsverslag dioxinen.

Ook van de emissies ten gevolge van de toepassing van stortgas zijn geen negatieve milieueffecten te verwachten. De in de aanvraag genoemde emissiegegevens worden geacht deel van deze vergunning uit te maken. De stortgasmotoren voldoen aan de eisen van het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer B (BEES-B).

De concentratie van dioxinen bij de emissie van de stortgasmotoren is de afgelopen jaren enkele malen gemeten. Deze concentratie blijkt ongeveer een factor 10 lager te zijn dan de grens die voor de dioxineconcentratie bij de GAVI op grond van het BLA geldt. De resulterende emissie is in de vergunningaanvraag vermeld en bedraagt ongeveer 0,5% van de op grond van het BLA toegestane emissie van de GAVI.

De emissie van ammoniak door de compostering bij Essent Milieu Wijster is de afgelopen jaren zeer sterk teruggelopen omdat de compostering van GFT-afval in gesloten hallen plaatsvindt en de afgassen daarvan via de biofilters met een rendement van meer dan 90% worden gereinigd. Dit is dan ook als een adequate maatregel te beschouwen ten aanzien van mogelijke emissiereductie voor ammoniak. Door compostering van ONF zal de ammoniakemissie slechts marginaal worden verhoogd, hetgeen niet leidt tot een belangrijke bijdrage aan het depositieniveau van ammoniak in de omgeving.

Bij de diverse bewerkingsactiviteiten is het mogelijk dat er stof wordt geëmitteerd. Daar waar stof in de buitenlucht kan treden is de emissie daarvan zowel in de vergunningaanvraag als in de voorschriften beperkt conform de NER.

Water

Voor de diverse bewerkingen van deelstromen wordt water toegepast. Afvalwater wordt blijkens de vergunningaanvraag zoveel mogelijk hergebruikt. Voor het overige wordt afvalwater binnen Essent Milieu Wijster verwerkt alvorens lozing op oppervlaktewater of afvoer naar een rioolwaterzuiverings-installatie plaatsvindt. Ten aanzien van deze lozingen gelden de beperkingen zoals die reeds bij de vergunning ingevolge de WVO zijn opgelegd.

Een aantal malen is gebleken dat Essent Milieu Wijster in de jaren negentig in regenrijke periodes de hoeveelheid neerslag (percolaat via het stort) en andersoortige afvalwaterstromen op een niet-milieuhygiënisch verantwoorde wijze kon verwerken. Daarbij is een aantal malen percolaat in het stort gebracht en op het beregeningsveld gebufferd. Daarom is een aantal voorschriften opgesteld om dergelijke situaties te ondervangen.

Geluid

De inrichting is gelegen op het industrieterrein VAM -Tweesporerland. Rond dit industrieterrein is in het kader van de Wet geluidhinder ingevolge artikel 41 een geluidzone vastgesteld (besluit van GS van 23 februari 1999). Bij de aanvraag is een akoestisch rapport gevoegd waarin de geluidemissie van Essent Milieu Wijster is onderzocht. Ook in het MER zijn de gevolgen van de voorgenomen activiteit alsmede de onderzochte alternatieven in beeld gebracht.

Daarnaast zijn akoestische gegevens bijgevoegd in de brief van VAM met nadere toelichting op het MER d.d. 27 maart 2000, nummer VRG/HH/00-03/12. De geluidbelasting is getoetst aan de 50-dB(A) zonecontour en aan de door GS verleende hogere grenswaarden¹⁵. De puntnummers uit voorschrift 12.1 komen overeen met de posities, zoals vermeld in het akoestisch onderzoek van VKS raadgevende ingenieurs te Assen, dat bij de aanvraag is toegevoegd. De vergunde equivalente geluidniveaus (L_{Aeq}) blijven op de maatgevende beoordelingspunten binnen de ruimte die voor Essent Milieu Wijster, in het kader van de vaststelling van de zone, is gereserveerd. Ook de maximale geluidniveaus (L_{max}) blijven op alle beoordelingspunten ruim binnen de wettelijk voorgeschreven waarden.

¹⁵ Vastgestelde hogere grenswaarden van 55 dB(A) voor de woningen gelegen aan de VAMweg 6 en 8 en 52 dB(A) voor de woningen gelegen aan de Oosterseveldweg 3 en 6.

De aangevraagde activiteit leidt niet tot een grotere geluidproductie dan de huidige situatie zoals in het MER beschreven; op enkele punten is er zelfs sprake van een vermindering van de geluid-immissie.

Door de vergroting van de efficiency zullen grotere hoeveelheden afvalstoffen worden verwerkt en dientengevolge zal ook het aantal verkeersbewegingen van en naar Essent Milieu Wijster navenant toenemen. De extra hinder die daarmee gepaard gaat moet binnen milieuhygiënisch acceptabele kaders plaatsvinden. Om die reden zijn voorschriften gesteld om de verkeersbewegingen overdag te laten plaatsvinden en een inspanningsverplichting om zoveel mogelijk retourvrachten te bewerkstelligen.

Bodem en grondwater

Al in het verleden zijn vanuit de gestorte residuen en afvalstoffen verontreinigingen in de bodem gespoeld waardoor grond en grondwater onder het complex gedeeltelijk verontreinigd zijn. Om verdere verontreiniging te voorkomen zijn bodembeschermende voorzieningen door GS voorgeschreven. Op het Essent Milieu Wijster-complex is een aantal bodemonderzoeken uitgevoerd en zijn diverse terreindelen in de afgelopen jaren gesaneerd. In het kader van de Bodemsanering in gebruik zijnde Bedrijfsterreinen (BSB) is in 1996 bodemonderzoek verricht op basis waarvan in 1997 de nulsituatie van het terrein is vastgelegd. In 1997 is gebleken dat de Essent Milieu Wijster-locatie op basis van een rekenmodel (BSB) is ingedeeld in urgentieklasse 5 (minder urgente gevallen). Dit houdt in dat Essent Milieu Wijster voor het uitvoeren van een vervolgonderzoek een uitsteltermijn van maximaal vijf jaar krijgt en dus de gegevens van het vervolgonderzoek voor 24 juni 2002 bij de BSB dienen te zijn aangeleverd. Uit dit vervolgonderzoek kan blijken dat Essent Milieu Wijster bodemsaneringen moet uitvoeren.

In het Stortbesluit bodembescherming (SBB, 1993) zijn de wettelijke eisen vastgelegd die van toepassing zijn op de aanleg, de exploitatie en het beheer van bepaalde stortplaatsen. Als gevolg hiervan is in 1996 in de vigerende vergunning van Essent Milieu Wijster onder andere vastgelegd dat voldaan moet worden aan een aantal zaken met betrekking tot onder andere onderaafdichtingsconstructies en de dichte eindafwerking van de stortlocaties binnen de inrichting. In het belang van de bescherming van de bodem zijn destijds bij voornoemde implementatie voorschriften aan de vergunning verbonden die ook in deze vergunning zullen worden meegenomen.

Zoals eerder vermeld is de stortplaats onder het SBB gebracht en zijn conform vigerende vergunningvoorschriften enige saneringsmaatregelen getroffen. Om aan het SBB te voldoen is het Grondwaterbeheerssysteem (GBHS) aangebracht, die een gelijkwaardig beschermingsniveau biedt als de referentieconstructie conform het SBB. Dit GBHS heeft Essent Milieu Wijster in 1998 geïnstalleerd. Dit systeem heeft tot doel het in de bodem infiltrerende percolaat uit de stortlocaties 1, 2 en 3 gedeeltelijk op te vangen en ervoor te zorgen dat verontreinigingen zich niet verder verspreiden (inclusief het percolaat dat door het langer openhouden van de stortlocaties 2B en 3 ontstaat). Het afgevangen afvalwater wordt vervolgens behandeld in een Grondwaterzuiveringsinstallatie (GWZI).

In het oude stortgedeelte zal door afbraak van organisch afval stortgas ontstaan. Dit stortgas wordt gecontroleerd opgevangen en verder opgewerkt en nuttig toegepast voor de opwekking van elektrische energie, productie van warmte en opwerking tot aardgaskwaliteit. Deze biologische stabilisatie van het organisch afval leidt tot een verdergaande verkleining van de langetermijnmilieurisico's (onder andere verontreinigingen naar de bodem) van de stortplaats en dientengevolge zullen zettingen in het stort afnemen.

Om de kwaliteit van het grondwater te controleren zijn op en rondom het Essent Milieu Wijster-complex een aantal peilbuizen geplaatst. Jaarlijks wordt het grondwater uit deze peilbuizen bemonsterd voor chemische analyses en worden de stijghoogten regelmatig bepaald. De resultaten van deze monitoring worden jaarlijks gerapporteerd aan GS.

Om de verontreiniging van de bodem verder te voorkomen zijn op de locatie de gebruikelijke bodembeschermende voorzieningen toegepast zoals vloeistofdichte vloeren.

Door gewijzigde regelgeving (onder andere BSA) is het aanbod van te storten afval verder teruggelopen. Het is nog niet duidelijk hoe de stortmarkt zich verder ontwikkelt. Daarom is het maken van een planning voor het aanbrengen van een bovenafdichting (reductie percolaat en stortgas) niet goed mogelijk. Essent Milieu Wijster zal ten minste eenmaal per drie jaar een geactualiseerde planning voor het aanbrengen en verzwaren van een bovenafdichting ter goedkeuring aan het bevoegd gezag overleggen.

Essent Milieu Wijster heeft voor haar gehele stortplaats (locaties 1 tot en met 4) een nazorgplan opgesteld dat door GS in 1998 is goedgekeurd. In dit plan is o.a. aangegeven hoe men in de nazorgperiode van de stortplaats dient om te gaan met de monitoring en bescherming van bodem en grondwaterkwaliteit.

Om een goede bodembescherming te bewerkstelligen tegen gevolgen van stort- en andersoortige activiteiten is een aantal voorschriften opgenomen. Het voorschriftenpakket voor het stortgedeelte is ingedeeld naar de fase (aanleg stort, exploitatie, zorgperiode afwerking stort en nazorg) waarin de stortlocatie verkeert. Andersoortige, mogelijk bodembedreigende, activiteiten dienen plaats te vinden op vloeistofdichte vloeren. De opslag van gevaarlijke stoffen bij verschillende installaties dienen te voldoen aan richtlijnen opgesteld door de Commissie Preventie van Rampen (CPR), hetgeen voor dergelijke opslagen gebruikelijk is.

In bijlage 5.3 van de vergunningaanvraag is de inrichting van de stortterreinen aangegeven. De daarin genoemde hoogtelijnen worden geacht te zijn weergegeven in hoogten ten opzichte van N.A.P. Daarmee is de invulling conform het eerder opgestelde Stort- en inrichtingsplan.

Energie

Essent Milieu Wijster wekt een grote hoeveelheid energie op door verbranding van afval in de GAVI en benutting van grote hoeveelheden stortgas. Essent Milieu Wijster is dus naast energieconsument ook energieproducent.

Essent Milieu Wijster participeert in de uitvoering van het Regulerende EnergieBelasting (REB)-convenant met betrekking tot de GAVI, dat door de brancheorganisatie Vereniging van Afvalverwerkers (VVAV) is afgesloten met het Ministerie van VROM. Hierin hebbend de (G)AVI's zich verplicht binnen drie jaar de energie-efficiency van alle gezamenlijke (G)AVI's te verhogen met 23%.

Er is een voorschrift opgenomen op grond waarvan Essent Milieu Wijster voor het hele complex een minimaliserings- en besparingsplan ten aanzien van energieverbruik bij GS moet indienen.

Milieuzorg

Het milieubeleid van Essent Milieu Wijster maakt samen met het beleid met betrekking tot kwaliteit en arbeidsomstandigheden deel uit van het integrale Kwaliteit, Arbo en Milieu (KAM)-beleid van Essent Milieu Wijster. Daartoe is een meerjaren projectplanning door Essent Milieu Wijster opgesteld. De GEKO en stortplaats hebben reeds een kwaliteitscertificaat ISO 9002 (december 1999) respectievelijk milieucertificaat ISO 14001 (september 1999). Bij de GAVI wordt gewerkt aan milieucertificering; het toelatingsonderzoek voor ISO 9002 is daartoe onlangs in positieve zin afgerond. De planning van Essent Milieu Wijster is dat de overige bedrijfsonderdelen voor eind 2001 milieugecertificeerd zullen zijn volgens ISO 14001. De meest milieurelevante afdelingen bij Essent Milieu Wijster beschikken reeds over kwaliteits- en procedurehandboeken, waarin de belangrijkste milieukritische werkzaamheden zijn geregeld. Dit betreft de Afdelingen Acceptatie, Wegen en Controle (AWC), Energie en Water en Bedrijfszorg en Vergunningen.

Acceptatie en controle

Essent Milieu Wijster hanteert voor haar inrichting als geheel en voor de diverse afvalstromen in het bijzonder een uitgebreid pakket acceptatievoorwaarden. Hierin worden met name de volgende zaken geregeld: definities/samenstelling van de afvalstromen, uitsluitingen, weigeringen, registraties en controle(frequenties) en aansprakelijkheid. Door middel van voorschriften wordt van Essent Milieu Wijster geëist dat een door GS goedgekeurd KAM-handboek wordt gehanteerd, welke aspecten minimaal in het KAM-handboek dienen te zijn vastgelegd en welke voorgenomen wijzigingen in het KAM-handboek ter goedkeuring aan GS dienen te worden voorgelegd.

Proefnemingen

Door een voortdurend wijzigende afvalmarkt volgen nieuwe ontwikkelingen elkaar snel op. Om proeven op praktijkschaal te kunnen uitvoeren is een voorschrift gesteld dat het mogelijk maakt om, weliswaar onder strikte condities, wijzigingen in de procesvoering van bestaande installaties of nieuwe afvalstromen uit te voeren. Een proef wordt beschouwd als een tijdelijk activiteit waarbij de werking van een apparaat of een proces wordt getoetst. De daaruit resulterende verwerking van afval(deel)stromen vormen geen structureel onderdeel van de verwerkingscapaciteit van Essent Milieu Wijster. De proeven dienen voor wat betreft de hoeveelheden en de maximale milieu-effecten binnen de grenzen van deze vergunning te blijven.

6. Opmerkingen en adviezen

Toetsingsadvies Commissie m.e.r.

Samenvatting

Het toetsingsadvies wordt hier slechts in grote lijnen samengevat voorzover het de besluitvorming ingevolge de Wm regardeert. Met name de door de Commissie m.e.r. gedane aanbevelingen zijn hierna samengevat.

Algemeen

Zoals eerder reeds opgemerkt heeft Essent Milieu Wijster bij brief van 27 maart 2000 een nadere toelichting op het MER toegezonden aan GS. Deze toelichting is door de Commissie m.e.r. betrokken bij haar advies en is overigens door de Commissie m.e.r. "aanvulling" genoemd. De nadere toelichting zal daarom bij de ter inzage liggende stukken worden gelegd.

De Commissie m.e.r. is van oordeel dat het MER en de aanvulling voldoende informatie bevatten voor de besluitvorming en dat de kwaliteit toereikend is.

Meest milieuvriendelijk alternatief (mma)

De Commissie m.e.r. adviseert in het evaluatieprogramma op te nemen dat vergunninghouder periodiek rapporteert over het gebruik van de belangrijkste bedrijfsonderdelen, over de verwerking van de verschillende afvalstromen en de emissie- en immissiebijdragen, evenals over de residuen en de afzet daarvan. Tevens kan een schets van relevante marktontwikkelingen worden opgenomen, zoals het opengaan van de landsgrenzen. Hierover zou initiatiefnemer het bevoegd gezag regelmatig moeten informeren.

In het evaluatieprogramma kan tevens aandacht worden besteed aan de uitvoering en resultaten van experimenten.

Ten slotte beveelt de Commissie m.e.r. aan rekening te houden met de opmerkingen van het AOO, waarbij met name wordt bedoeld op het standpunt van het AOO dat de door Essent Milieu Wijster geschetste toepassing van ONF-compost leidt tot storten in Duitsland.

Geluid

De Commissie m.e.r. beveelt aan een redelijke ondergrens in de vergunning ingevolge het ALARA-beginsel op te nemen en inzicht te geven in mogelijke mitigerende maatregelen.

Geur

De Commissie m.e.r. constateert dat de gangbare grenswaarden op enkele gevoelige bestemmingen worden overschreden en dat overigens de geursituatie duidelijk in beeld is gebracht.

Water

De Commissie m.e.r. adviseert om bij de besluitvorming inzake ONF-verwerking met name bij het vergistingsalternatief rekening te houden met de gevolgen voor het afvalwater.

Tussentijdse opslag

De Commissie m.e.r. adviseert mitigerende maatregelen aan te geven om verwaaiing van afval tegen te gaan.

Lichthinder

De Commissie m.e.r. adviseert in de vergunning aan te geven welke mitigerende maatregelen mogelijk zijn.

Overwegingen ten aanzien van het advies van de Commissie m.e.r.

Algemeen

GS constateren dat ook de Commissie m.e.r. van mening is dat het MER met de nadere toelichting voldoende informatie voor de besluitvorming bevat. Hieronder wordt kort ingegaan op de punten die hiervoor zijn verwoord in de samenvatting van het advies. Zoals eerder opgemerkt is de nadere toelichting tezamen met het ontwerpbesluit ter visie gelegd.

Mma

In de vergunningvoorschriften zijn de door de Commissie m.e.r. aanbevolen aspecten opgenomen. Op grond daarvan moet Essent Milieu Wijster jaarlijks rapporteren over velerlei zaken, waaronder emissies, verwerkte afvalstromen, behaalde resultaten met betrekking tot behaalde scheidingsrendementen, afzet van deelstromen en proefnemingen. Ten aanzien van de ONF-problematiek wordt verwezen naar hetgeen daarover onder paragraaf 3 doelmatigheidsaspecten in dit besluit is vermeld. Daarbij wordt opgemerkt dat de voorschriften erin voorzien dat pas kan worden overgegaan op compostering van ONF indien de productafzet is geregeld. Daarmee is de door het AOO geuite vrees voor storten in Duitsland impliciet niet aan de orde. Bovendien is voorgeschreven dat nader onderzoek naar een structurele verwijdering van ONF binnen twee jaren moet zijn uitgevoerd. Terzake van ONF uit de BAS is een voorschrift opgenomen ter beperking van het ontstaan daarvan, namelijk door het plaatsen van een extra ziftingstrap. Gezien bovenstaande resulteert de aanbeveling van de Commissie m.e.r. er feitelijk in dat buiten het evaluatieprogramma genoemde aspecten reeds voortdurende aandacht krijgen. Deze aspecten zullen dan ook in het uiteindelijke evaluatierapport kunnen worden opgenomen. Voor het overige wordt verwezen naar hetgeen bij de paragraaf "doelmatigheidsaspecten" is vermeld.

Geluid

Opgemerkt wordt dat zich vier woningen (in plaats van de door de Commissie m.e.r. genoemde elf) met woonbestemming binnen de vastgestelde zone bevinden. De aanbeveling van de Commissie m.e.r. is gevolgd door in de voorschriften voor de verschillende omstandigheden de maximaal toelaatbare geluidbelasting te stellen. Daaruit blijkt overigens eveneens dat het feitelijk om vier woningen gaat die binnen de geluidzone liggen. Ten aanzien van de mogelijke mitigerende maatregelen wordt opgemerkt dat maatregelen op inrichtingsniveau reeds zijn getroffen (het betreft hier een zogenaamde revisievergunning), maar dat extra mitigerende maatregelen zijn voorgeschreven ten aanzien van beperking van de aanvoer buiten de dagperiode en ten aanzien van de toepassing van retourvrachten. Mede gezien het feit dat het om bestaande installaties gaat is aan het aspect cumulatie in het MER en de nadere toelichting daarop voldoende aandacht besteed.

Ten tijde van de vaststelling van de geluidzone is rekening gehouden met uitbreiding van Essent Milieu Wijster alsmede invulling van Tweesporenland.

Geur

Ten aanzien van de constatering van de Commissie m.e.r. is een nuancering op zijn plaats, gezien de toegepaste methode van het in beeld brengen van de geursituatie. Verwezen wordt naar de uitgebreide beschouwing hierover onder paragraaf 5 (milieuhygiënische aspecten).

Water

Het vergistingsalternatief ligt niet voor. Voor het overige wordt verwezen naar hetgeen hiervoor is opgemerkt ten aanzien van de verwerking van ONF.

Tussentijdse opslag

Ten aanzien van het tegengaan van verwaaiing van afvalstoffen is een doelvoorschrift opgenomen welke ook voor tussentijdse opslag geldt.

Lichthinder

Ten aanzien van beperking van lichthinder is een doelvoorschrift opgenomen.

Geconcludeerd wordt dat de aanbevelingen van de Commissie m.e.r. in de voorschriften voldoende zijn verwerkt. Voor het overige wordt verwezen naar hetgeen over verschillende deelaspecten in deze considerans is vermeld.

7. Evaluatie MER

Uit de Wm vloeit voort dat de in het MER voorspelde milieugevolgen te zijner tijd moeten worden geëvalueerd en dat bij de besluitvorming over de vergunningaanvraag eveneens een besluit omtrent deze evaluatie moet worden genomen.

Ook bij de vorige vergunningen is een evaluatiebesluit genomen.

GS achten een dergelijke evaluatie zinvol in een stadium dat enkele jaren de installaties waarvoor vergunning wordt verleend, operationeel zijn. Daarbij wordt de mate van hergebruik en/of nuttige toepassing van afvalstoffen als belangrijkste milieuaspect beschouwd (prestatie ten aanzien van de Ladder van Lansink), zodat de evaluatie zich ook met name daarop kan richten. Dit is dan ook als zodanig verwoord in onderhavige besluitvorming. Zoals bij de behandeling van het advies van de Commissie m.e.r. is opgemerkt zullen de daarin verwoorde aspecten in het evaluatieprogramma worden opgenomen. Dit programma zal worden opgesteld voorafgaande aan de daadwerkelijke evaluatie. Volgens de voorschriften die aan deze vergunning worden verbonden zal Essent Milieu Wijster ten aanzien van alle te evalueren aspecten regelmatig de nodige informatie moeten leveren.

8. Overige overwegingen

De opmerkingen die door verschillende insprekers op het MER zijn gemaakt zijn verwerkt in het toetsingsadvies van de Commissie m.e.r. en worden als zodanig geacht te zijn behandeld bij de behandeling van dat advies, dan wel is er anderszins in de considerans voldoende aandacht aan geschonken.

9. Bedenkingen

Binnen de daarvoor gestelde termijn is tegen het ontwerpbesluit een bedenking ingebracht door Essent Milieu Wijster, waarin tevens de naamswijziging van VAM in Essent Milieu Wijster wordt medegedeeld, en door het Kerncomité Omwonenden VAM. Net buiten de gestelde termijn is een reactie binnengekomen van de Inspectie Milieuhygiëne. De bedenkingen kunnen als volgt worden samengevat.

Samenvatting bedenking Essent Milieu Wijster

Provinciegrenzen

In voetnoten 4 en 5 onder hoofdstuk 3.2 van het ontwerpbesluit wordt ten onrechte gesteld dat de provinciegrenzen voor het storten van asbesthoudende afvalstoffen niet zouden zijn vervallen.

Milieuzorg

De stand van zaken inzake milieuzorg is niet juist weergegeven. Dit moet zijn: De GECO en stortplaats hebben reeds een milieucertificaat ISO 14001 behaald in december 1999, respectievelijk september 1999.

Stortverbod afvalstoffen

Appellant bevreemdt het dat in de considerans het storten onder het stortverbod als een calamiteit wordt gezien, enerzijds vanwege het structurele karakter van het overaanbod van afvalstoffen, waarvoor dan ook ontheffingen worden verstrekt, anderzijds omdat GS daarmee een ander standpunt zouden innemen dan bij de recente vergunningverlening voor de afvalstoffenberging.

Geuremissie

Niet ingestemd kan worden met de beperking van de geuremissie van de afvalwatervijvers, enerzijds omdat de daaraan ten grondslag liggende meting slechts één vijver betreft terwijl er meerdere buffervijvers zijn en anderzijds omdat de meting niet valide kon zijn vanwege de lage gemeten geuremissie. De nu opgelegde norm zou zelfs bij normaal ecologisch oppervlaktewater nauwelijks haalbaar zijn.

Invoeringsperiode vergunningverplichtingen

In verband met de vele opgelegde verplichtingen verzoekt appellant voor invoering van de maatregelen tot 31 december 2001 de tijd te krijgen.

Meet- en registratiesysteem

De term potentiële milieubelasting wil men graag vervangen zien door de werkelijke milieubelasting. Tevens zouden de gewasmonitoringsgegevens uit het desbetreffende voorschrift moeten worden geschrapt omdat deze niet in het kader van de Wm plaatsvinden maar in het kader van een landbouwschaderegeling.

Milieulogboek

In voorschrift 4.3 is het opnemen van groot onderhoud in het milieulogboek onterecht.

Wegverkeer

Voorschrift 8.5 inzake de inspanningsverplichting met betrekking tot de retourvrachten acht appellant pas relevant bij een verdere toename van het vrachtverkeer, dus bij een toename van de aangevoerde afvalstoffen, hetgeen de eerste periode nog niet het geval zal zijn. Appellant ziet daarom graag de meetresultaten van de in het voorjaar 2001 uit te voeren verkeerstellingen als nulmeting.

Bodembeschermende voorzieningen stortbordes

Voorschrift 9.6, op grond waarvan binnen 6 maanden alle stortbordessen bodembeschermend moeten zijn ingericht, zal alleen gevolgen hebben voor het grote stortbordes. Ter voorkoming van onnodig hoge investeringen ziet appellant graag een aanvulling in de geest van voorschrift 9.1: "...tenzij door vergunninghoudster kan worden aangetoond dat met deze activiteiten geen verontreiniging naar de bodem kan optreden."

Compostering

Appellant gaat ervan uit dat zolang compostering van ONF nog geen feit is dat de oorspronkelijk vergunde hoeveelheid van 400.000 ton GFT-afval in de GECO's mag worden verwerkt.

Zeefzand BRW

Voorschrift 11.3 leidt tot een aanzienlijke kostenverhoging vanwege de resulterende frequentie van monsternamen en uitbreiding van de voorgeschreven te analyseren stoffen. Uiteindelijk is bij storten slechts van belang of de Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen(BAGA)-grenswaarden worden overschreden; hiervoor is de polycyclische aromatische koolwaterstoffen(PAK)-concentratie maatgevend op grond van ervaringsgegevens. Bij hergebruik zijn de bepalingen van het Bouwstoffenbesluit van toepassing.

Afvoer van percolaatwater

In voorschrift 12.10, lid e, staat dat aansluitingen van percolaatwaterafvoer per stortvak afsluitbaar moeten zijn. Dit is in de praktijk niet het geval en bovendien moeilijk uitvoerbaar en niet zinvol.

Ontheffingen stortverbod

Voorschrift 12.26 is niet voor alle afvalstromen actueel.

Bodemonderzoek stortplaats aan einde vergunningentermijn

De laatste zin van voorschrift 12.52 is ongelukkig voor het geval de stortplaats aan het eind van de vergunningentermijn nog niet wordt gesloten.

Sluitingsbesluit door GS van Drenthe

Appellant wil graag een periode van zes weken opgenomen zien waarbinnen GS ingevolge voorschrift 12.57 een sluitingsbesluit nemen.

Hoogtelijnen stortlocatie 4

Door afrondingen in hoogtes zijn de hoogtelijnen in de aanvraag 1 m hoger uitgevallen dan in de vorige vergunning voor afvalstoffenberging. Dit leidt niet tot verhoging van het eerder vergunde stortvolume.

Samenvatting bedenking Kerncomité Omwonenden VAM

1. Het Kerncomité behoudt zich het recht voor alsnog bezwaren in te dienen indien de voorschriften worden afgezwakt.
2. Inspanningen voor het terugdringen van overlast moeten worden geconcentreerd in een overlastactieplan. Zo ontstaat een goed integraal beeld hierover.
3. Er wordt gesproken over een grenswaarde van 6 of 3 voor ONF; welke waarde wordt gehanteerd?
4. In voorschriften 8.4 en 8.6 worden percentages van de verkeersbewegingen gedurende de avond- en nachtperiode genoemd. Onduidelijk is tot welke aantallen dit leidt. Indien dit reeds bij de openbare gedachtenwisseling genoemde punt anders wordt geformuleerd kan dit nog aanleiding voor bezwaar vormen.
5. In de voorschriften zou moeten worden vastgelegd hoe de ontwikkelingen in het Tweesporenland kunnen worden ingepast in de verschillende overlastcontouren.

Samenvatting reactie Inspectie Milieuhygiëne

1. Essent Milieu Wijster geeft aan dat de ONF, die ontstaat uit BAS en GAVI, door middel van compostering, vergisting of verbranding zal worden verwerkt. Ook zijn nog te ontwikkelen alternatieven in beeld. Er zijn gesprekken gevoerd tussen de (toenamilge) VAM-directie en het Ministerie van VROM over oplossingen inzake de ONF-problematiek. Daarop heeft Essent Milieu Wijster bij brief van 17 mei 2000 haar plannen over ONF kenbaar gemaakt; een afschrift van deze brief is ook naar de provincie gezonden. Deze plannen komen niet overeen met de in de vergunningaanvraag genoemde aanpak van de ONF-problematiek. Uit de brief blijkt Essent Milieu Wijster, in geval dat compostering van ONF niet mogelijk blijkt, de ONF voor de komende periode van drie tot vier jaren na verdichting te willen storten. Hiermee wordt afgeweken van de in de aanvraag voorgestane opties, zoals vergisting, verbranding in een wervelbedoven en verwerking tot zogenaamde biofuel. In beide gevallen staat compostering centraal. Composteren is slechts mogelijk indien de afzet van het product is verzekerd, hetgeen zeer onzeker is omdat deze verwerkingsroute omstreden is. Dit leidt er gemakkelijk toe dat ONF, bij gebrek aan alternatieven, de eerstkomende jaren gestort zal moeten worden. Daarom moet de vergunning voor uitbreiding van de GAVI-capaciteit tot 840 kton niet verleend worden zolang geen structurele en beleidsconforme oplossing voor de ONF-kwestie beschikbaar is. Daarmee wordt het standpunt zoals ingenomen in de nog lopende beroepsprocedure inzake de deelrevisievergunning "hergebruik" gehandhaafd.
2. Ook ten aanzien van de BAS wordt een aanzienlijke discrepantie geconstateerd tussen het gestelde in de aanvraag en het vermelde in een tweede brief van Essent Milieu Wijster van 17 mei 2000. BAS-ONF zou in feite geen ONF zijn, althans geen GAVI-ONF, terwijl dat wel in de aanvraag staat. Bovendien heeft Essent Milieu Wijster in genoemde gesprekken met VROM aangegeven een veel kleinere BAS te willen realiseren dan de nu aangevraagde 150 kton. Nu dezelfde BAS als bij de deelrevisievergunning "hergebruik" aan de orde is, met bijbehorende ONF-problematiek zou ook hier de vergunning niet op moeten worden verleend. Hiermee wordt eveneens het standpunt zoals ingenomen in de nog lopende beroepsprocedure inzake de deelrevisievergunning "hergebruik" gehandhaafd.
3. Onduidelijk is in hoeverre de aanvraag wordt geacht deel uit te maken van de vergunning.
4. Er is een tweeslachtige redenering in de considerans met betrekking tot geur. Bij de emissie van de GECO's wordt betoogd dat metingen die een lagere uitstoot dan vergund aantonen, niet mogen worden aangewend voor het aanscherpen van de emissie-eisen, terwijl dit voor de geuremissie van stort en afvalwatervijvers wel geschiedt. Dit verwondert de Inspectie Milieuhygiëne.
5. De Inspectie Milieuhygiëne acht het een omissie dat in de vergunning niet is ingegaan op het aspect externe veiligheid.
6. In onderdeel III van het ontwerpbesluit is een andere aanvraagdatum genoemd dan op pagina 1.
7. De meeste verwijzingen in voorschriften naar andere voorschriften kloppen niet wat nummering betreft.

Over deze bedenkingen kan het volgende worden opgemerkt.

Bedenking van Essent Milieu Wijster

Provinciegrenzen

Door appellant wordt onterecht opgemerkt dat asbesthoudend afval niet wordt genoemd in artikel 17 van de WBM. De voetnoot terzake behoeft dan ook geen aanpassing.

Milieuzorg

De opmerking van appellant wordt voor kennisgeving aangenomen.

Stortverbod afvalstoffen

Appellant constateert terecht dat het overschot aan brandbaar afval een structureel karakter draagt. Dat neemt echter niet weg dat in de wetssystematiek de figuur van ontheffing eerder als uitzondering dan als regel moet worden gezien. Van een gewijzigd standpunt ten opzichte van de vorige vergunning voor afvalstoffenberging is GS niets gebleken. Daarbij moet in ogenschouw worden genomen dat er destijds nog geen stortverbod voor het storten van ONF gold.

Geuremissie

Appellant merkt terecht op dat de meting die aan het voorschrift ten grondslag lag slechts een eenmalige meting was die bovendien als onnauwkeurig moet worden bestempeld vanwege de lage geurconcentratie. Bovendien constateert appellant terecht dat er nog andere buffervijvers zijn die, zij het in geringere mate, eveneens bijdragen in de geuremissie. Daarom wordt, mede gezien de geringe bijdrage in de geuremissie die wordt toegestaan voor het gehele bedrijf, de bedenking op dit aspect gegrond verklaard en het desbetreffende voorschrift als zodanig aangepast. Deze aanpassing is in de voorgaande tabellen met een voetnoot aangeduid. Uitdrukkelijk zij hier vermeld dat deze wijziging geen merkbare invloed heeft op de gepresenteerde geurcontouren en voorspelde geurhinder.

Invoeringsperiode vergunningverplichtingen

GS zijn zich bewust van het feit dat van vergunninghouder inderdaad veel wordt gevraagd ten aanzien van rapportages, registraties, plannen en dergelijke. Bij de desbetreffende voorschriften zijn echter veelal termijnen genoemd die deels vallen binnen de door appellant voorgestelde termijn, deels reeds zijn geïmplementeerd. Ook zijn sommige voorschriften naar hun aard reeds vigerend vanwege een bestaande vergunningverplichting. Daarenboven is niet altijd in de desbetreffende voorschriften exact omschreven hoe uitgebreid de aangegeven verplichtingen moeten worden ingevuld. Het komt GS voor dat vele van de desbetreffende voorschriften een zogenaamd lerend karakter dragen, waarbij de invulling van aanvankelijk enigszins globaal groeit naar een volwaardige rapportage, registratie of onderzoek. Als zodanig is er de nodige flexibiliteit in de uitvoering, die naar het oordeel van GS het best nader kan worden ingevuld in bilateraal overleg tussen vergunninghouder en bevoegd gezag. Het stellen van een overall-termijn als door appellant gewenst wordt dan ook niet opportuun geacht.

Meet- en registratiesysteem

De opmerkingen van appellant terzake zijn terecht. De term potentiële milieubelasting wordt daarom gewijzigd in "milieubelasting" en de passage over gewasmonitoring wordt geschrapt.

Milieulogboek

De opmerking van appellant is terecht. De passage met betrekking tot groot onderhoud wordt geschrapt.

Wegverkeer

De doelstelling van 30% retourvrachten is duidelijk; volgens het MER zou daarmee bij de maximale aanvoer het aantal vervoersbewegingen over de weg zodanig beperkt zijn dat dit past binnen de voor het meest kritische huis maximaal toegestane geluidbelasting. Feitelijk staan GS een zo groot mogelijk percentage retourvrachten voor. Daarmee wordt immers onnodig vrachtverkeer voorkomen. Volgens het MER ligt momenteel het retourvrachtpercentage op ongeveer 20. Dit percentage kan verder worden verhoogd indien de installaties optimaler worden benut (waarvoor volgens aanvrager een grotere afvalaanvoer nodig is), alsmede door een optimalere logistiek. Volgens het verkeerstellingsplan zal de eerstvolgende telling plaatsvinden in 2001. Dat jaar kan dus dienen als referentiejaar, waarin een eerste toetsing kan plaatsvinden.

Mocht de afvalaanvoer zich binnen de frequentie van verkeersherstelling (twee jaren) zodanig ontwikkelen dat deze frequentie moet worden aangepast om het percentage retourvrachten nader te kunnen meten dan biedt voorschrift 5.2 daartoe de mogelijkheid. Vorenstaande maakt duidelijk dat het hier om een inspanningsverplichting gaat in voorschrift 8.5, die naarmate er meer afval wordt aangevoerd zwaarder gaat wegen. Voorschrift 8.5 wordt dan ook aangepast in die zin dat er een inspanningsverplichting bestaat om minimaal 30% retourvrachten te halen, waarbij dit percentage als harde eis is geformuleerd bij de in de aanvraag vermelde afvalaanvoer. Ingevolge voorschrift 4.4 moet jaarlijks verantwoording worden afgelegd met betrekking tot de behaalde resultaten.

Bodembeschermende voorzieningen stortbordes

De door appellant voorgestelde aanvulling kan worden gehonoreerd. Het desbetreffende voorschrift 9.6 wordt aangepast.

Compostering

Het uitgangspunt van appellant dat, indien nog geen ONF wordt gecomposteerd in de GECO's aldaar 400.000 ton GFT-afval mag worden gecomposteerd op grond van deze vergunning. Uiteraard is het daarbij wel zo dat ook dan de daarvan resulterende geuremissie niet meer mag bedragen dan de aangegeven grenswaarde-index van $600 \cdot 10^6$ ge/h (equivalent aan $3.600 \cdot 10^6$ ge/h). Bedacht moet worden dat het systeem van grenswaarde-index, zoals ook in de considerans aangegeven, uitruil in principe mogelijk maakt aangezien in voorschrift 7.4 de geuremissie voor de gehele inrichting is beperkt. Dit houdt onder meer in dat de geuremissie voor ONF-compostering kan worden verschoven naar het storten van ONF indien dit noodzakelijk mocht blijken; daarbij moet dan wel de maximale toegestane equivalente geuremissie in acht worden genomen, zijnde $900 \cdot 10^6$ ge/h.

Zeefzand BRW

Voorschrift 11.3 wordt op de door appellant voorgestane wijze aangepast.

Afvoer van percolaatwater

Voorschrift 12.10, lid e, wordt op de door appellant voorgestane wijze aangepast.

Ontheffingen stortverbod

Voorschrift 12.26 is inderdaad niet voor alle afvalstromen actueel. Dit voorschrift wordt zodanig geredigeerd dat deze te allen tijde kan aansluiten bij vigerende stortverboden.

Bodemonderzoek stortplaats aan einde vergunningentermijn

De bedoeling is uiteraard dat het onderzoek slechts plaatsvindt in geval de stortplaats daadwerkelijk wordt gesloten. Gezien de door appellant gesignaleerde kennelijke onduidelijkheid wordt het voorschrift in die zin aangepast.

Sluitingsbesluit door GS van Drenthe

De door appellant voorgestelde termijn wordt in het desbetreffende voorschrift opgenomen.

Hoogtelijnen stortlocatie 4

Van de door appellant gemaakte opmerking is kennisgenomen.

Bedenking van het Kerncomité Omwonenden VAM

1. De opmerking van het Kerncomité wordt voor kennisgeving aangenomen. Overigens wordt uit de behandeling van de bedenkingen duidelijk op welke aspecten de voorschriften uit het ontwerpbesluit in dit besluit zijn aangepast. Het betreft voornamelijk aanpassingen van redactionele aard. Slechts op het punt van geur afkomstig van de afvalwatervijvers is er sprake van een verruiming. Dit aspect is nader toegelicht bij de behandeling van de bedenking van Essent

- Milieu Wijster. Daaruit blijkt overigens dat deze verruiming wat geur betreft slechts een marginaal karakter draagt.
2. GS hebben begrip voor de wens van het Kerncomité om te komen tot een overlastactieplan. De zaken die een dergelijk plan kunnen regaderen zijn onder meer terug te vinden in de voorschriften 3.7 (milieulogboek), 4.1 (meet- en registratiesysteem), 4.2 (meet- en registratieprogramma), 4.4 (milieujaarverslag), 5.1 (actualisatie van plannen) en 5.3 (minimaliseringsplan). Het komt GS voor dat het te ver zou voeren daar nog een ander plan bij te verlangen, die een grote overlap zou vertonen met de reeds voorgeschreven plannen of rapportages. Anderzijds is het gecompliceerd om genoemde voorschriften af te slanken ten behoeve van een nieuw voorschrift over een actieplan. De door het Kerncomité bedoelde acties om overlast terug te dringen of te beheersen vinden dus wel degelijk plaats. De aangewezen vorm om daarover te rapporteren is het milieujaarverslag, waarin jaarlijks de feitelijke milieubelasting wordt weergegeven, alsmede de ondernomen acties ten behoeve van het milieu. Dit jaarverslag is openbaar en kan gespreksonderwerp zijn in het regulier overleg dat de provincie met het Kerncomité voert.
 3. In voorschrift 7.4 is in de toegestane grenswaarde-index een grenswaarde voor ONF-compostering gehanteerd van 3. Deze strengere grenswaarde is gehanteerd omdat het hierbij om een nieuwe activiteit gaat. De situatie is in de considerans tevens geschetst voor het geval dat een grenswaarde van 6 zou zijn gehanteerd; dit om door vergelijking met de bestaande GFT-compostering, waarmee ervaring in het veld is, de daadwerkelijke hinderbeleving beter te kunnen positioneren. De daadwerkelijke geuremissie van ONF-compostering is immers in beide gevallen maximaal $900 \cdot 10^6$ ge/h.
 4. De aantallen verkeersbewegingen, zoals die zijn geteld en voor de aangevraagde activiteit zijn geprognoseerd staan vermeld in het MER, met name op de pagina's 6.20, 6.21 en 6.23. Daarin is aangegeven dat op grond van de maximaal toegestane geluidbelasting op de meest kritische woning het aantal vrachtwagenbewegingen over de dag-, avond- en nachtperiode maximaal 1.100, 120 en 76 mag bedragen. Ingevolge de doelstelling van minimaal 30% retourvrachten zal de etmaalintensiteit voor de voorgenomen activiteit net lager dan 800 uitvallen. Met inachtneming van de aangehaalde voorschriften zal het aantal vrachtbewegingen dan ook ruim binnen de hiervoor genoemde maximale waarden blijven.
 5. De voorschriften zijn gekoppeld aan de aangevraagde vergunning van Essent Milieu Wijster. Tweesporenland vormt daar geen onderdeel van. Activiteiten die op het Tweesporenland worden ontwikkeld behoeven dus separate vergunningen, waarbij het bevoegd gezag de gemeente Midden-Drenthe zal zijn dan wel de provincie Drenthe. Vastleggen van methoden voor inpassing in de huidige vergunning voor Essent Milieu Wijster zou verplichtingen inhouden voor Essent Milieu Wijster over aspecten waarover geen vergunning is aangevraagd dan wel waar Essent Milieu Wijster niet mee van doen heeft. Dit is juridisch niet mogelijk. Wel is het uiteraard zo dat de geluidemissie van nieuwe vestigingen in Tweesporenland moeten passen binnen de vastgestelde geluidzone. Daar wordt dan ook bij procedures op getoetst, hetgeen ook wettelijk is verankerd. Ten aanzien van andere milieuaspecten is daarover niets wettelijk vastgelegd. De huidige wijze van het in beeld brengen van mogelijke stankhinder in de onderhavige vergunning maakt het echter zeer wel mogelijk om cumulatieve effecten met nieuwe vestigingen in beeld te kunnen brengen. Daarom zal dat zo mogelijk in voorkomende gevallen wat GS betreft ook geschieden. Ook ten aanzien van de verkeerssituatie zal er sprake zijn van cumulatieve effecten, die bij elke nieuwe procedure voor nieuwe vestigingen moeten worden beschouwd.

Bedenking van de Inspectie Milieuhygiëne

Hoewel deze bedenking net buiten de termijn is verzonden wordt over deze bedenking het volgende opgemerkt.

1. Onderhavige vergunning wordt verleend op de aanvraag. De door de Inspectie Milieuhygiëne aangehaalde brief maakt geen deel uit van de vergunningaanvraag. Uiteraard kunnen inzichten zich tijdens vergunningprocedures wijzigen. Echter, GS staan op het standpunt dat geen

vergunning wordt verleend voor het storten van ONF. Immers, de situatie in Nederland is momenteel zo dat er de komende jaren een voorzien groot overschot aan brandbaar afval blijft bestaan. Dat afval zal, omdat de minister van VROM daarvoor een stortverbod heeft ingesteld, met ontheffingen moeten worden gestort, tenzij er verbrandingscapaciteit zou zijn. Essent Milieu Wijster doet met het onderhavige initiatief feitelijk niets anders dan van dat grote, ook door het AOO langjarig geprognostiseerde, overaanbod aan afvalstoffen een deel verwerken in BAS en GAVI, waarbij met name uit laatstgenoemde installatie een kleinere ONF-stroom resteert. Dit ONF wordt volgens de vergunningaanvraag deels in de eigen GAVI verbrand (ofwel men laat zo weinig mogelijk ONF ontstaan), verwerkt in de vergistingsinstallatie van VAGRON, deels gecomposteerd en voor het resterende aangeboden aan de markt voor brandbaar afval. Dat er vervolgens gestort zou moeten worden omdat die markt al overvol is, betekent natuurlijk niet dat geen ONF zou mogen worden geproduceerd omdat anders immers nog een veel grotere hoeveelheid brandbaar afval (namelijk het primaire afval) zou moeten worden gestort. Dit is nu eenmaal het gevolg van het instellen van stortverboden terwijl de verwerkingscapaciteit (te) krap wordt gehouden. Daar waar Essent Milieu Wijster nu aanvraagt om ONF te mogen composteren, hebben GS gezien voorgaande niet anders gekund dan de vergunning te verlenen. Dit is evenwel onder de voorwaarde geschied dat er een afzetbaar (nuttig toepasbaar) product moet worden gemaakt. Zou die voorwaarde niet zijn gesteld zou immers van primair brandbaar afval een product (VAMTERRA) kunnen worden gemaakt dat niet meer als brandbaar kan worden aangemerkt en uit dat oogpunt zou moeten worden gestort (met alleen ONF is dat dus niet het geval). Toestemming over afzetbaarheid ligt echter in handen van de minister van VROM omdat het gaat om export in het kader van de EVOA. De Inspectie Milieuhygiëne geeft aan dat afgifte van een dergelijke vergunning hoogst onzeker is, waardoor ONF waarschijnlijk de komende jaren nog moet worden gestort. Gezien het voorziene overschot aan brandbaar afval, de stortverboden, de ontheffingenfiguur in het kader van het BSA en het beleid met betrekking tot exporttoestemming, kan worden geconcludeerd dat mogelijk storten van ONF per saldo past binnen de termen van beleidsconformiteit. Hierbij moet bovendien worden bedacht dat zonder ONF-bijproductie minstens driemaal zoveel brandbaar afval zou moeten worden gestort. Dat de Inspectie Milieuhygiëne zijn beroepsstandpunt inzake de deelrevisievergunning "hergebruik" handhaaft is daarom bevreemdend. Nadat dat beroep is ingesteld en nadat terzake door de Raad van State schorsing is uitgesproken, is immers door middel van de Wijzigingen van het TJPA van het AOO het grote, nog jarenlang voorziene, overschot aan brandbaar afval inzichtelijk gemaakt. Recentelijke ontwikkelingen wijzen er zelfs op dat het overschot aan brandbaar afval nóg groter is. Teneinde een bijdrage te kunnen leveren aan de oplossing van dat overschot, althans waar het ONF betreft, is in de voorschriften een onderzoek naar een structurele verwerkingsmethode voor ONF opgenomen. De bedenking van de Inspectie Milieuhygiëne wordt niet gegrond geacht.

2. Voorzover uit de BAS met GAVI-ONF vergelijkbaar ONF zou komen, wordt verwezen naar de gevolgde redenering zoals GS die onder punt 1 hebben gevoerd. Door Essent Milieu Wijster is aangegeven dat door de verwerking van veelal specifieke bedrijfsafvalstromen het BAS-ONF niet vergelijkbaar is met GAVI-ONF. Bij deze specifieke stromen gaat het kennelijk meer om zogenaamde monostromen, bestaande uit bepaalde afvalstoffen (bij huishoudelijk afval gaat het om een verzameling van vele soorten afvalstoffen). Ter adstructie daarvan is in voorschrift 11.5 voorzien in verdere bewerking van de in de aanvraag genoemde ONF-stroom tot een inerte fractie. Daardoor is aannemelijk dat BAS-ONF niet vergelijkbaar zal zijn met GAVI-ONF. Terzake van de capaciteit vraagt Essent Milieu Wijster 150 kton aan, hetgeen mede gezien onder punt 1 is vermeld, zonder meer vergunbaar moet worden geacht. Dat in gesprekken tussen Essent Milieu Wijster en VROM aangegeven zou zijn dat Essent Milieu Wijster met een kleinere BAS zou willen volstaan is kennelijk een discussie die buiten de vergunningprocedure wordt gehouden en waarvan GS uitsluitend kennis hebben genomen door een brief van Essent Milieu Wijster van 17 mei 2000; terzake is geen advies van de Inspectie Milieuhygiëne ontvangen.

3. In de paragraaf "Besluiten" is duidelijk aangegeven dat de gehele vergunningaanvraag wordt geacht deel uit te maken van deze vergunning. Dat is gedaan omdat het erg complex is om exact delen te selecteren die specifiek tot de vergunning zouden moeten behoren. Daarnaast sluit voorschrift 2.1 daarbij aan.
4. De Inspectie Milieuhygiëne constateert dat er sprake is van een tweeslachtige redenering. Dit lijkt inderdaad het geval, althans voorzover het de GECO's en de afvalwatervijvers betreft. De kwestie van de afvalwatervijvers is echter inmiddels naar aanleiding van de bedenking van Essent Milieu Wijster gewijzigd. Ten aanzien van de stort is geen sprake van mogelijke tweeslachtigheid. Daar gaat het immers om een activiteit die niet meer wordt gepleegd, zodat de bijbehorende geuremissie kan vervallen. Voor wat betreft de GECO's moet de door de Inspectie Milieuhygiëne gemaakte opmerking worden gezien in het verband waarin die in het ontwerpbesluit was geplaatst, namelijk in het geheel van afwegingen rondom het ALARA-beginsel. Dan is in te zien dat uiteindelijk de vergunde emissie voor de GECO's, voor GFT-afval en ONF tezamen, in stand is gebleven, terwijl de toegestane geuremissie voor GFT-compostering eigenlijk wel is verlaagd.
5. In de considerans is niet expliciet ingegaan op het aspect externe veiligheid omdat aan de situatie ten opzichte van de vorige vergunningen niets is gewijzigd. Dat wil niet zeggen dat er geen aandacht aan dit aspect is geschonken; het aspect is opgenomen in het MER. Overigens zijn er geen bijzonderheden op dit punt aan de orde, omdat er geen sprake van belangrijke opslagen van gevaarlijke stoffen is. Door Essent Milieu Wijster is een inventarisatie-onderzoek uitgevoerd om te bepalen of de inrichting onder de aanwijscriteria van het Besluit Risico's Zware Ongevallen (BRZO 1999) valt, en zo ja, of ook de verplichting geldt tot het uitvoeren van een preventiebeleid voor zware ongevallen, het implementeren van een veiligheidsbeheerssysteem en het maken van een veiligheidsrapport. Het BRZO 1999 is van toepassing op inrichtingen waarin gevaarlijke stoffen aanwezig zijn of kunnen zijn in hoeveelheden die een bepaalde drempel overschrijden. Uit het onderzoek is gebleken dat Essent Milieu Wijster niet onder het BRZO 1999 valt volgens de systematiek van het BRZO 1999.
6. In onderdeel III van het ontwerpbesluit is de datum van de aanvraag genoemd, terwijl op pagina 1 van de vergunning de datum van ontvangst is vermeld. Een en ander is daarbij ook als zodanig aangegeven, zodat er geen sprake is van een andere aanvraagdatum.
7. Terecht wordt geconstateerd dat de verwijzingen in de voorschriften niet kloppen. Dit komt omdat bij de verwerking van de tekst van de voorschriften de begrippenlijst hoofdstuk 1 is geworden, terwijl dit oorspronkelijk als bijlage gold. De nummering is in dit definitieve besluit aangepast.

10. Beslissing

Gedeputeerde staten van Drenthe;

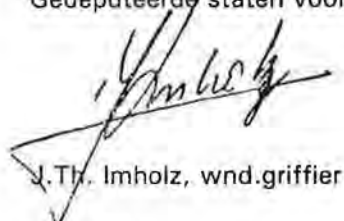
gelet op het bepaalde in de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht;

BESLUITEN:

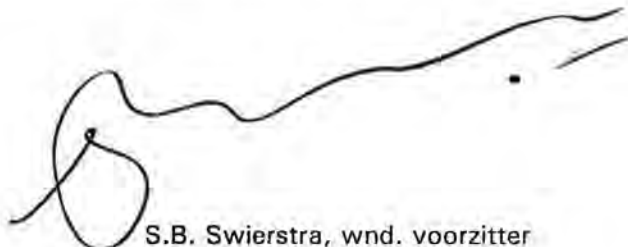
- I. aan Essent Milieu Wijster te Wijster de gevraagde vergunning te verlenen voor de duur van tien jaar na het van kracht worden hiervan, onder de volgende (bijgevoegde) voorschriften;
- II. de bedenkingen, voorzover daaraan niet in de voorschriften tegemoet wordt gekomen, ongegrond te verklaren;

- III. uiterlijk drie jaar nadat van deze vergunning gebruik wordt gemaakt, een evaluatie uit te voeren van de in het MER voorspelde milieugevolgen, waarbij met name de aspecten van hergebruik en/of nuttige toepassing van afvalstromen, geur en geluid (inclusief verkeer) en de doelmatige verwerking van ONF centraal zullen staan;
- IV. de aanvraag voor deze vergunning d.d. 15 december 1999 en de daarbijbehorende tekeningen en overige bescheiden deel uit te laten maken van deze vergunning;
- V. van dit besluit wordt een afschrift gezonden aan:
1. Essent Milieu Wijster, Postbus 5, 9418 ZG Wijster
 2. de Inspectie Milieuhygiëne, Postbus 30020, 9700 RM Groningen
 3. het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Directie Noord, Postbus 30032, 9700 RM Groningen
 4. het college van burgemeester en wethouders van Midden-Drenthe, Postbus 24, 9410 AA Beilen
 5. het college van burgemeester en wethouders van Hogeveen, Postbus 20000, 7900 PA Hogeveen
 6. het college van burgemeester en wethouders van De Wolden, Postbus 71, 7963 ZH Ruinen
 7. het bestuur van het Noordelijk Afval Overlegorgaan, Postbus 20120, 8900 HM Leeuwarden
 8. de voorzitter van het Afval Overleg Orgaan, Postbus 19015, 3501 DA Utrecht
 9. de Commissie voor de Milieueffectrapportage, Postbus 2345, 3500 GH Utrecht
 10. het bestuur van het waterschap Reest en Wieden, Postbus 120, 7940 AC Meppel
 11. het Kerncomité Omwonenden VAM, ter attentie van de heer J. de Morrée, Grondselweg 7, 9418 TP Wijster

Gedeputeerde staten voornoemd,

J.Th. Imholz, wnd.griffier

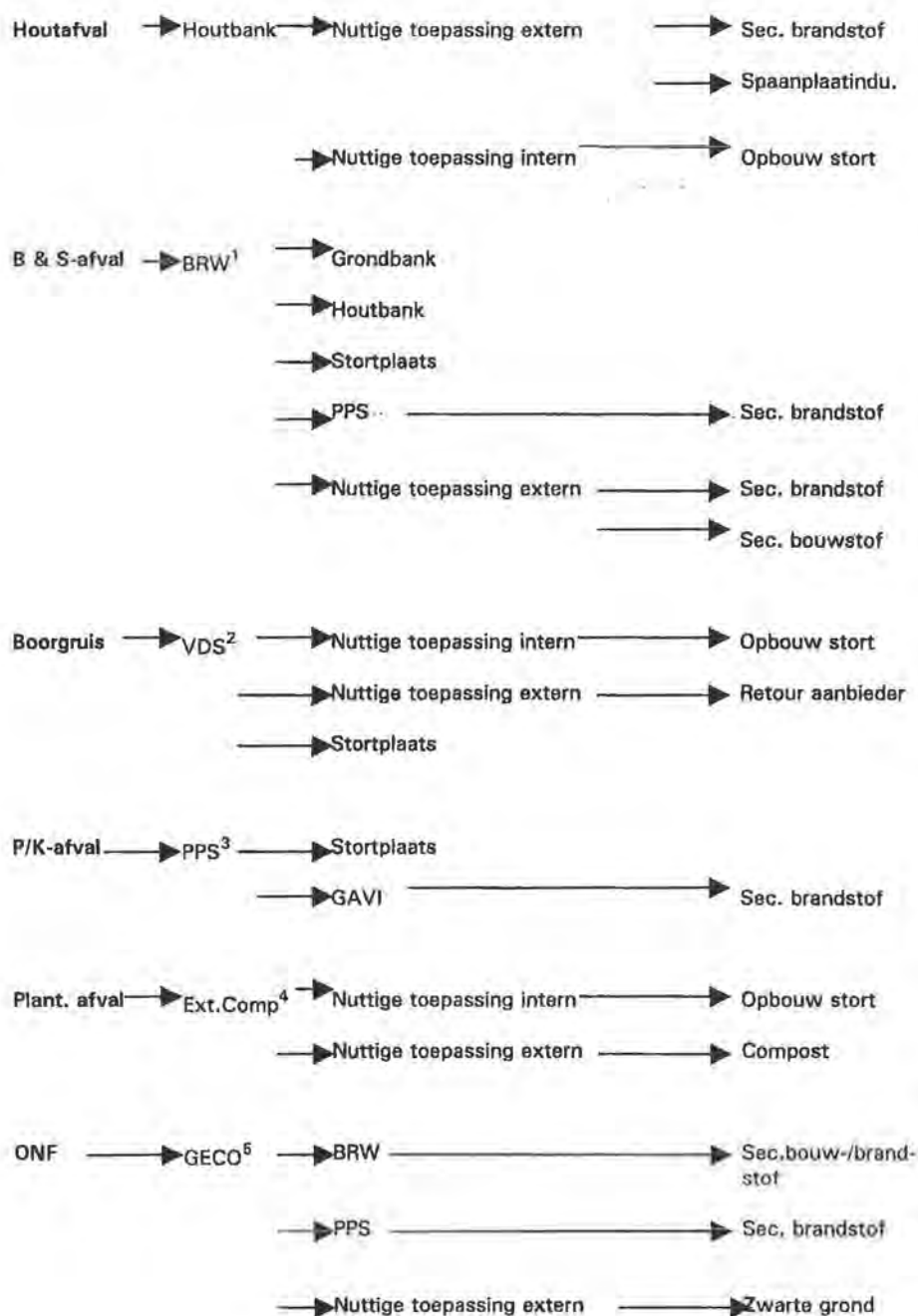
S.B. Swierstra, wnd. voorzitter

Bijlage(n):
tk/gm/coll. 3

Bijlage 1

Doelmatigheid revisievergunning NV VAM

Bestemming producten na bewerking relevante afvalstromen

¹ Opwerkingsinstallatie voor bouw- en sloofafval

² Opwerkingsinstallatie voor boorgruis en -spoeling

³ Opwerkingsinstallatie voor papier- en kunststofafval

⁴ Extensieve compostering

⁵ Gesloten compostering

VOORSCHRIFTEN

behorende bij het besluit betreffende de revisievergunning 2000

van

Essent Milieu Wijster

te Wijster

INHOUDSOPGAVE

1. BEGRIPPENLIJST	3
2. ALGEMEEN	10
3. ACCEPTATIE, REGISTRATIE EN CONTROLE VAN (AFVAL)(REST)(HULP)STOFFEN	11
4. MILIEUREGISTRATIE EN -RAPPORTAGE	12
5. PLANNEN	13
6. PROEFNEMINGEN	14
7. EMISSIES	14
8. GELUID EN VERKEER	17
9. BODEM- EN GRONDWATERBESCHERMING	18
10. COMPOSTERING	18
11. RECYCLING	19
12. STORTEN	19

1. BEGRIPPENLIJST

AFDEKPLAN

Plan van de vergunninghouder die invulling geeft voor de locatiespecifieke bovenafdichtingsconstructie (afdek) van de stort op lange termijn.

ALARA

As Low As Reasonable Achievable, dat wil zeggen het toepassen van technieken, met dien verstande dat het risico voor het milieu zo laag moet zijn als redelijkerwijs mogelijk is.

BEDRIJFSEENHEID

Een duidelijk ombakend bedrijfsonderdeel bij de VAM te weten:

- verbranding (GAVI): afvalverwerkingsprocessen waarbij huishoudelijk afval (en daarmee vergelijkbaar bedrijfsafval) wordt gescheiden, opgewerkt en/of verbrand;
- compostering: biologische verwerking van organische afvalstoffen;
- recycling: verwerking van een grote diversiteit afvalstromen;
- storten: storten van afvalstoffen die niet geschikt zijn voor hergebruik of verbranden.

BESCHERMINGSNIVEAU

Omschrijving van de mate van bescherming van het milieu tegen nadelige gevolgen ten gevolge van een activiteit.

BESTEK

Plan waarin is aangegeven hoe de boven- en onderafdichtingsconstructie zal worden gerealiseerd conform de Richtlijnen dichte eindafwerking en onderafdichtingsconstructies voor stort- en opslagplaatsen.

BEWAREN

Het tijdelijk opslaan van afvalstoffen in afwachting van verdere verwijdering, be- en verwerking.

BEWERKEN

Handelingen met afvalstoffen, waarbij de samenstelling dan wel de hoedanigheid verandert zoals sorteren, zeven etc.

BLA

Besluit luchtemissies afvalverbrandingsinstallaties 1993.

BOVENAFDICHTING

Kan zowel een enkele als combinatieafdichting inhouden.

C2-AFVALSTOFFEN

Niet-verwerkbare sterk uitlogbare vaste anorganische gevaarlijke afvalstoffen die slechts op of in de bodem gebracht kunnen worden, indien de beheersmaatregelen en de voorzieningen zodanig zijn dat percolaatvorming wordt voorkomen, zodat de emissie naar de bodem verwaarloosbaar geacht kan worden. Afvalstoffen behoren tot deze categorie indien een van de uitloogwaarden van de in bijlage 3 van de Circulaire "Storten van gevaarlijke afvalstoffen - december 1999" genoemde parameters wordt overschreden.

C3-AFVALSTOFFEN

Niet-verwerkbare matig en slecht uitloogbare vaste anorganische gevaarlijke afvalstoffen die slechts op of in de bodem gebracht kunnen worden, indien de beheersmaatregelen en de voorzieningen zodanig zijn, dat het percolaat slechts verwaarloosbare emissies naar de bodem kan veroorzaken. Afvalstoffen behoren tot deze categorie indien een van de uitloogwaarden van de in bijlage 3 van de Circulaire "Storten van gevaarlijke afvalstoffen - december 1999" genoemde parameters wordt overschreden.

COLLEGE VAN GEDEPUTEERDE STATEN

Het gezag dat overeenkomstig artikel 8.2 van de Wet milieubeheer bevoegd is een vergunning voor de inrichting te verlenen.

COMBINATIEAFDICHTING

Vloeistofdichte constructie van twee vloeistofdichte lagen die, zonder tussenlaag, in volledig contact op elkaar zijn aangebracht.

COMPARTIMENT

Deel van de stort dat, in verband met de beheersbaarheid van de in dat deel gestorte afvalstoffen, te onderscheiden is van overige delen van de stort.

CONTROLEDRAINAGE

Horizontaal drainagesysteem dat ten minste 0,4 m beneden gemiddeld laagste grondwaterstand is aangebracht, waarmee bemonstering van het grondwater onder de stort kan plaatsvinden en, in geval van calamiteit, beheersing van de verontreiniging.

CPR

De Commissie Preventie van Rampen voor Gevaarlijke Stoffen, die richtlijnen met betrekking tot gevaarlijke stoffen opstelt. Deze richtlijnen worden uitgegeven door het Directoraat-Generaal van de Arbeid van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

CROW

Centrum voor Regelgeving en Onderzoek in de Grond-, Water- en Wegenbouw en de Verkeers-techniek in Nederland.

DICHTE EINDAFWERKING

Bovenafdichting op een stortplaats conform de Richtlijn voor dichte eindafwerking op afval- en reststofbergingen.

DRAINAGESTELSEL

Stelsel bedoeld voor het opvangen en op de stort afvoeren van vloeistoffen (zoals percolaat) en stortgas uit het stortterrein.

EINDINSPECTIE

Nadat een stort(gedeelte) is voorzien van een dichte eindafwerking kan de stort worden gesloten en begint de nazorgfase. Voordat sprake is van sluiting is een eindinspectie van alle bodembeschermende voorzieningen van dat betreffende stort(gedeelte) noodzakelijk.

EXPLOITATIEFASE

Gebruiksfase van (het deel van) een stortplaats waarin daadwerkelijk afvalstoffen worden gestort.

EXTERN

Van buiten de inrichting.

GASONTTREKKING

Actief afvoeren van gas dat in de stort ontstaat door middel van een daarvoor aangelegd systeem.

GASONTREKKINGS- EN BENUTTINGSPLAN

Plan dat de hoofdlijnen van de onttrekking en afvoer van stortgas beschrijft. Het plan besteedt aandacht aan de te verwachten aard en hoeveelheid stortgas dat ontstaat en geeft een globale technische beschrijving van de aan te leggen onttrekkings- en benuttingssystemen.

GASONTREKKINGSSYSTEEM

Systeem voor actieve onttrekking van stortgas uit de stort.

GAVI

Geïntegreerde afvalverbrandingsinstallatie.

GEMIDDELD HOOGSTE GRONDWATERSTAND (GHG)

Het rekenkundig gemiddelde over ten minste acht achtereenvolgende jaren van de drie hoogste grondwaterstanden per hydrologisch jaar.

GEMIDDELD LAAGSTE GRONDWATERSTAND (GLG)

Het rekenkundig gemiddelde over ten minste acht achtereenvolgende jaren van de drie laagste grondwaterstanden per hydrologisch jaar.

GEOHYDROLOGIE

Wetenschap die zich op de leer van de stroming van water in de bodem richt.

GEOHYDROLOGISCH ONDERZOEK

Onderzoek naar de stroming van water in de bodem. Dit betreft zowel stromingsrichting als snelheid van het grondwater.

GEOMEMBRAAN

Vloeistofdichte kunststoffolies voor civiele toepassingen.

GESLOTEN STORTPLAATS

Een (deel van de) stortplaats wordt ten behoeve van de nazorg door het college van gedeputeerde staten gesloten zodra:

- een door het college van gedeputeerde staten goedgekeurde en door een terzake kundige uitgevoerde eindinspectie heeft plaatsgevonden inzake de staat van:
 - de dichte eindafwerking van (het deel van) de stortplaats en
 - de overige in het, door het college van gedeputeerde staten goedgekeurde, nazorgplan omschreven zaken;
- de zeggenschap over (het deel van) de stortplaats door de exploitant is overgedragen aan de rechtspersoon die is belast met de nazorg van (het deel van) de stortplaats;
- de door het college van gedeputeerde staten bepaalde financiële middelen ten behoeve van de nazorg zijn overgedragen aan de rechtspersoon die is belast met de nazorg van (het deel van) de stortplaats;
- de milieuvergunning(en) inzake het in werking hebben van (het deel van) de stortplaats door het college van gedeputeerde staten, dan wel van rechtswege, zijn beëindigd.

GEURCONCENTRATIE

Het aantal geureenheden per kubieke meter van een stof of mengsel (ge/m^3). Ook: het aantal keren dat een luchtmonster moet worden verdund om door 50% van het panel te worden onderscheiden van schone lucht.

GEUREENHEID

Eén geureenheid houdt in dat 50% van de Nederlandse bevolking dit niet ruikt en 50% wel. De geureenheid wordt vaak genoemd met percentielwaarden, zoals bijvoorbeeld 1ge, 99,5-percentiel. Dit houdt in dat 1 ge in de lucht aanwezig is gedurende minder dan 0,5% van de tijd.

GRENSWAARDE-INDEX

Onder de grenswaarde-index wordt het quotiënt van geureenheden en een hinderfactor verstaan.

HEDONISCHE WAARDE

De mate van (on)aangenaamheid van een geur. Dit is afhankelijk van de aard, het karakter en de intensiteit van de geur en de persoonlijke smaak of beoordeling van een mens. Vaak wordt dit uitgedrukt op een schaal van +4 (zeer aangenaam) via 0 (neutraal) naar -4 (zeer onaangenaam).

HERGEBRUIK

Het toepassen van afvalstoffen of daaruit afgescheiden of bereide componenten voor hetzelfde of een soortgelijk doel als waarvoor ze oorspronkelijk bestemd waren.

IMMISSIE

Concentratie op leefniveau.

INRICHTING

Terrein binnen het totale VAM-complex, waarin alle activiteiten ten behoeve van de exploitatie van de afvalstoffenberging zich afspelen.

INTERN

Binnen de inrichting.

KLINK

Het inklinken van het onderliggende oudere afvalpakket door de druk op het afvalpakket veroorzaakt door recenter gestort afval.

LANGDURIGE OPSLAG

Opslag van verontreinigde en bewerkte grond met een opslagduur van een week en langer.

MATERIAALBALANS

Hier wordt onder de totale materiaalbalans verstaan de toe te passen materialen ten behoeve van infrastructurele voorzieningen, tussen- en (eind)afdeklagen.

MEETPROGRAMMA

Programma van periodiek uit te voeren inspecties, controles en onderhoud.

MINERALE AFDICHTINGSLAAG

Afdichtende laag geconstrueerd van minerale afdichtingsmaterialen zoals zand/bentoniet of klei.

MONITORING

Metingen waarmee de ontwikkelingen (van het milieu) in de tijd worden gevolgd. Het is een systematische kwaliteitsbewaking van het milieu. Bij monitoring worden bijvoorbeeld regelmatig metingen van het grondwater gedaan naar de hoogte van de concentraties van (eventuele) verontreinigingen.

NAZORGFASE

Fase die ingaat bij sluiting van de stortplaats.

NEN-EN

Een door het Comité Européen de Normalisation opgestelde en door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm.

NEN-ISO

Een door de International Organization for Standardization opgestelde en door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm.

NEN

Een door het Nederlandse Normalisatie Instituut (NNI) uitgegeven norm.

NER-LUCHT

Nederlandse Emis­sie Richtlijnen - Lucht, bedoeld voor alle vergunningverlenende instanties in Nederland. De concentratie-eisen voor verschillende stoffen gelden als bovengrens voor te onderscheiden puntbronnen en zijn afhankelijk van de massastroom.

NRB

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming is te beschouwen als het bodembeschermingsequivalent van de NER en is bedoeld als een faciliterend instrument voor het bevoegd gezag. De richtlijn heeft geen wettelijke status, niet anders dan dat de richtlijn de praktijkstatus zoals bijvoorbeeld het ALARA deze heeft. De NRB omschrijft de beleidsmatige achtergronden, controle-mogelijkheden (monitoring), methodieken om bedreiging van de bodem te bepalen, begripsafbakening en het gewenste beschermingsniveau.

NUTTIGE TOEPASSING

Het gebruik van afvalstoffen of daaruit afgescheiden of bereide componenten als zodanig of als grondstof voor een ander doel dan waarvoor ze oorspronkelijk waren bestemd.

NVN

Nederlandse voornorm, uitgegeven door het NNI.

ONDERAFDICHTINGSCONSTRUCTIE

Het geheel van technische voorzieningen om emissies naar de bodem te remmen of tegen te gaan.

ONDERHOUDS- EN CONTROLEPROGRAMMA

Programma(plan) waarin is aangegeven welke onderhoudswerkzaamheden en welke metingen uitgevoerd moeten worden. Het plan bevat de frequentie hiervan, de in te zetten deskundigheid en de eventueel benodigde meetapparatuur. Tevens bevat het plan aanwijzingen voor de te registreren gegevens en de wijze van rapportage.

ONGEWOON VOORVAL

Van een ongewoon voorval in de afvalverwijdering van een of meerdere stromen is sprake, als bij de geëigende verwerkingsinrichting(en) voor deze stro(o)m(en) sprake is van het tijdelijk technisch niet kunnen verwerken en/of het tijdelijk milieuhygiënisch niet verantwoord zijn van dit verwerken door onvoorziene omstandigheden of gebeurtenissen die optreden buiten de wil van de beheerder(s) van de desbetreffende inrichting(en) om.

PEILBUIS

Algemene benaming voor een buis of soortgelijke constructie met een kleine middellijn (bijvoorbeeld < 30 cm) waarin een grondwaterstand of stijghoogte kan worden gemeten.

PERCENTIEL

Getal, dat in een cumulatieve frequentieverdeling in procenten de kans aangeeft dat een bepaald meetresultaat niet wordt overschreden. Als het 98-percentiel van een reeks meetresultaten 25 is, dan ligt 98% van de meetresultaten onder de 25.

PERCOLAAT

Water dat door het gestorte afval is gesijpeld en vervolgens in het storttalud aan de voet of aan de onderzijde uittreedt of zich aan de onderzijde verzamelt.

PERCOLAATDRAINAGESYSTEEM

Systeem in de stortplaats, aangebracht op de onderafdichting, voor opvang en afvoer van percolaat.

PRODUCTEN

Stoffen die in aanmerking komen voor hergebruik of een nuttige toepassing.

PROTOCOLLEN

Protocolen voor de toepassing van geomembranen ten behoeve van bodembescherming, deel I, Materialen KRI-TNO, rapportnummer 794/1992, deel II, Aanleg en acceptatie KRI-TNO, rapportnummer 795/1992.

RESTSTOFFEN

Stoffen die na ver- en bewerken ontstaan en in aanmerking komen voor herbruik of een nuttige toepassing.

RESTAFVALSTOFFEN

Stoffen die na ver- en/of bewerking niet in aanmerking komen voor hergebruik of een nuttige toepassing.

RGRR

RookGasReinigingsResidu zijn vaste en/of vloeibare resten die overblijven na reiniging van de rookgassen.

RICHTLIJN DICHTE EINDAFWERKING

Richtlijnen voor dichte eindafwerking afval- en reststoffenbergingen (VROM/Heidemij Advies BV, 1991). Publicatiereeks bodembescherming nummer 1991/2.

RICHTLIJN ONDERAFDICHTINGEN

Richtlijnen voor onderafdichtingen voor stort- en opslagplaatsen (VROM/Heidemij Advies BV, 1993). Publicatiereeks bodembescherming nummer 93/2.

RICHTLIJN DRAINAGE CONTROLESYSTEMEN

Richtlijn drainage- en controlesystemen grondwater voor stort- en opslagplaatsen (VROM/Heidemij Advies BV, 1993). Publicatiereeks bodembescherming nummer 93/1.

RICHTLIJNEN GEOMEMBRANEN

Richtlijn voor het toepassen van geomembranen ter bescherming van het milieu (KRI-TNO, rapportnummer 296/1991).

SLUITINGSVERKLARING

Een verklaring die het college van gedeputeerde staten afgeeft na een eindinspectie van alle bodembeschermende voorzieningen en de resultaten aanleiding geven (het deel van) de stort voor gesloten te verklaren.

STEUNLAAG

Laag onder de vloeistofdichte laag van de dichte eindafwerking, die dient ter bescherming van de vloeistofdichte constructie en als legvloer en klankbord hiervan.

STORTBESLUIT

Stortbesluit bodembescherming (Staatsblad 1993, nummer 55).

STORTCOMPARTIMENT

Deel van een stort dat ten behoeve van de bedrijfsvoering wordt onderscheiden.

TEENCONSTRUCTIE

Verbindingsconstructie tussen onder- en bovenafdichting en het nabijgelegen deel van het talud.

TERZAKE KUNDIGE

Onafhankelijke deskundige als bedoeld in het Stortbesluit bodembescherming.

TNO

Nederlandse Organisatie voor Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek.

TOTALE INRICHTING

Het totale complex van de NV VAM aan de VAMweg 7 te Wijster.

UITVOERINGSREGELING

Uitvoeringsregeling Stortbesluit bodembescherming (Staatscourant nummer stortbesluit 37, dinsdag 23 februari 1993).

VERSCHILKLINK

Verschil in klink gemeten, in verticale richting, over een afstand van 1 m (in horizontale richting).

VERSCHILZAKKING

Som van verschilklink en -zetting.

VERSCHILZETTING

Verschil in zetting gemeten, in verticale richting, over een afstand van 1 m (in horizontale richting).

VERWERKEN

Alle handelingen met afvalstoffen binnen de totale inrichting.

VLIEGAS

Verbrandingsresten die door hun zeer geringe afmetingen in de rookgasstroom worden meegevoerd en in stoffilters worden afgescheiden.

VPR

Voorlopige Praktijk Richtlijn; gebaseerd op een inventarisatie van ervaring en expertise bij bedrijven, laboratoria en onderzoeksinstellingen.

ZAKKING

Som van zettingen en klink.

ZETTING

Verzakking van het stortlichaam voor een belangrijk deel veroorzaakt door de afbraak van biologisch afbreekbare afvalstoffen in het stortlichaam.

ZOOL (van afval)

Onderzijde van het gestorte afval.

ZORGFASE

Beheersfase, voor rekening en risico van de exploitant, die ingaat zodra na afloop van het daadwerkelijk storten (de exploitatiefase), (het deel van) de stortplaats is voorzien van een (eerste fase van) bovenafdichting en afloopt bij ingaan van de nazorgfase.

Voorzover een DIN-, NEN-, NEN-EN- of NEN-ISO-norm, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen en apparaten, wordt bedoeld de voor de datum, waarop deze vergunning van kracht is geworden, laatst uitgegeven norm met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel - voorzover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen en apparaten betreft - de norm die bij de aanleg en/of installatie van die constructies, toestellen en apparaten is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

Besteladressen

CPR-, CP- en P-bladen zijn te verkrijgen bij: SDU Uitgeverij Plantijnstraat, Afdeling Verkoop Arbeidsinspectie, K 2301, Postbus 20014, 2500 EA 's-Gravenhage, telefoonnummer (070) 3789884.

NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-normen zijn te verkrijgen bij het Nederlands Normalisatie Instituut, Postbus 5959, 2600 GB Delft, telefoonnummer (015) 690390.

2. ALGEMEEN

- 2.1. De inrichting dient conform de aanvraag van 16 december 1999, zoals in besluit IV is aangegeven, in werking te zijn.
- 2.2. De gehele inrichting, inclusief het buitenterrein, moet netjes zijn en in ordelijke toestand worden gehouden en de werkzaamheden binnen de inrichting dienen zodanig te worden uitgevoerd dat zo min mogelijk waaivuul kan ontstaan.
- 2.3. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven moet een doelmatige bestrijding van insecten, knaagdieren en/of andere schadelijke of voor de volksgezondheid gevaarlijke dieren plaatsvinden. Mede hiertoe moet de gehele inrichting minimaal eenmaal per maand worden geïnspecteerd op de aanwezigheid van genoemd ongedierte.
- 2.4. Indien verontreiniging van het milieu (anders dan ten gevolge van een ongewoon voorval in de zin van artikel 17 van de Wet milieubeheer of artikel 30 van de Wet bodembescherming) optreedt dan wel wordt vermoed na het van kracht worden van deze vergunning, moet deze verontreiniging zo spoedig mogelijk aan het college van gedeputeerde staten worden gemeld, telefoonnummer (0592) 365555. Zo nodig moet nader onderzoek worden uitgevoerd, zulks ter beoordeling van het college van gedeputeerde staten.
- 2.5. De vergunninghouder dient de arbeidsverlichting door middel van lichtafschermende maatregelen zodanig in te richten dat lichthinder naar de omgeving minimaal is. Hiertoe dient de vergunninghouder binnen drie maanden na het van kracht worden van onderhavige vergunning met een inventarisatie van verbeterpunten ter goedkeuring aan het college van gedeputeerde staten te overleggen.

3. ACCEPTATIE, REGISTRATIE EN CONTROLE VAN (AFVAL)(REST)(HULP)STOFFEN

- 3.1. De vergunninghouder dient, in ieder geval voor de afdeling Acceptatie-Weging-Controle, een door het college van gedeputeerde staten goedgekeurd KAM-handboek te hanteren.
- 3.2. In het KAM-handboek, vermeld in voorschrift 3.1, dienen tenminste de volgende aspecten te zijn vastgelegd:
- acceptatieprocedures;
 - aanvoer- en weegprocedures;
 - (visuele) inspecties;
 - inspectiefrequenties;
 - interne en externe goederenbewegingen.
- 3.3. Wijzigingen in voorschrift 3.1 vermelde KAM-handboek dienen ter goedkeuring aan het college van gedeputeerde staten te worden voorgelegd.
- 3.4. Van de in onderstaande tabel gemerkte items (*) dienen in een register te worden vermeld.

	Extern aan- gevoerde partij afval	Intern aan- gevoerde partij afval- (rest)- stoffen	Na bewerking vrijkomende rest-(afval)- stoffen die worden afge- voerd	Extern aan- geboden te storten afval	Intern aangebo- den te storten afval
Datum aanvoer	x	x	x	x	x
Vervoerder	x			x	
Kenteken ver- voermiddel	x			x	
Herkomst	x	x	x 2)	x	x
Naam ontdoener	x			x	
Hoeveelheid (ton- nage)	x	x	x	x	x
Aard en de sa- menstelling	x	x		x	x
Afvalstoffencode ¹⁾	x	x	x 3)	x	x 4)
Bestemming			x		

¹⁾ indien van toepassing conform het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen (LMA)

²⁾ van binnen een VAM-inrichtingsdeel vrijkomend

³⁾ voorzien van interne codering

⁴⁾ voorzien van de LMA- of interne codering

- 3.5. De geregistreerde gegevens als vermeld in voorschrift 3.4 dienen binnen zes maanden na afloop van het kalenderjaar door middel van een rapportage aan het hoofd van de Productgroep Milieubeheer te worden overgelegd.
- Daarnaast dient de vergunninghouder vierwekelijks een beperkte rapportage¹⁾ van de in voorschrift 3.4 geregistreerde gegevens aan het hoofd van de Productgroep Milieubeheer te overleggen.

¹⁾ De inhoud dient ter goedkeuring aan het hoofd van de Productgroep Milieubeheer te worden overgelegd.

- 3.6. Indien de vergunninghouder de opzet en wijze van uitvoering van de registraties als bedoeld in voorschrift 3.4 wil wijzigen dient de vergunninghouder dit ter goedkeuring aan het hoofd van de Productgroep Milieubeheer te overleggen.
- 3.7. Er dient een milieulogboek te worden bijgehouden waarin na het van kracht worden van de vergunning alle milieurelevante handelingen op overzichtelijke wijze moeten zijn opgenomen. Er dienen ten minste de volgende zaken in te worden vermeld:
- deze vergunning, alsmede overige relevante (milieu)vergunningen;
 - de resultaten van de in deze vergunning voorgeschreven onderzoeken, keuringen, metingen en registraties;
 - de bevindingen van alle inspecties die met betrekking tot de zorg voor het milieu van belang zijn;
 - alle van belang zijnde gegevens (zoals datum, tijdstip, plaats, oorzaak, aard, hoeveelheid, getroffen maatregelen etc.) van voorgevallen incidenten die van invloed zijn op het milieu.

4. MILIEUREGISTRATIE EN -RAPPORTAGE

- 4.1. Er dient, binnen één jaar na het van kracht worden van de vergunning, een transparant en gedocumenteerd meet- en registratiesysteem in werking te zijn dat een getrouw beeld (conform § 7.4 van de aanvraag) geeft van de milieubelasting van de inrichting. In het systeem worden de wijzen van meten en registreren verantwoord, waarbij wordt ingegaan op nauwkeurigheid, betrouwbaarheid en representativiteit. De gegevens die voortvloeien uit dit systeem kunnen door het college van gedeputeerde staten te alle tijde worden ingezien. In dit systeem worden, behalve de organisatorische aspecten en werkwijzen tenminste de volgende elementen opgenomen:
- emissies naar de lucht;
 - waterverbruik;
 - geluidemissies;
 - verkeersbewegingen;
 - grond-, chemicaliën- en hulpstoffenverbruik;
 - energieverbruik;
 - afvalstoffen;
 - grondwaterkwaliteit- en stijghoogtes;
 - stortgasproductie- en verbruik.
- 4.2. Voor 1 januari van elk jaar moet aan het college van gedeputeerde staten ter goedkeuring een meet- en registratieprogramma worden toegezonden. In dit programma moeten de meet- en registratie-inspanningen voor het volgend kalenderjaar als bedoeld in § 7.4 van de aanvraag worden aangegeven.
- 4.3. Van alle in deze vergunning voorgeschreven onderzoeken, metingen, bemonsteringen, analyses, controles, registraties en inspecties, alsmede van het gepleegde groot onderhoud moeten rapporten opgesteld worden en moet melding worden gemaakt in het milieulogboek, (conform voorschrift 3.7) en ten minste vijf jaar binnen de inrichting op overzichtelijke wijze worden bewaard. De rapportages moeten bevatten:
- het tijdstip van uitvoering;
 - de meetopzet;
 - de gevolgde methoden;
 - de bedrijfssituatie en de productieomstandigheden tijdens de uitvoering;
 - de resultaten;
 - eventuele bijzonderheden.

- 4.4. Voor 1 april van elk jaar moeten aan het college van gedeputeerde staten ter goedkeuring de volgende gegevens worden toegezonden (specifieke rapportagegegevens in aanvulling op het milieujaarverslag op grond van het Besluit milieujaarverslaglegging).
- Rapportage over de gegevens die totstandkomen op grond van het Meet- en registratieprogramma (zoals bedoeld in voorschrift 4.2).
 - Een overzicht van opgetreden calamiteiten en klachten, waarbij aangegeven moet worden welke maatregelen terzake zijn getroffen.
 - Een evaluatie met betrekking tot VAM-gerelateerd verkeer van en naar de inrichting.
 - Van de relevante installaties dienen de jaarvrachten van de volgende stoffen in het milieujaarverslag te zijn vermeld; totaal stof, HCl, HF, organische verbindingen, SO₂, NO_x, PCDD en PCDF, Cd, Hg en alle andere gemeten zware metalen.
 - De uitgestoten geureenheden van de volgende activiteiten dienen in het milieujaarverslag te zijn vermeld; GFT-compostering en ONF-compostering in de GECO, storten op afvalstoffenberging, hergebruikinstallaties en afvalwaterbehandeling.
 - Rapportage van verrichte onderzoeken naar de mogelijkheden en haalbaarheid van verdere geurreducerende maatregelen.
 - Een samenvatting en beoordeling van de resultaten van de keuring en het onderzoek vermeld in voorschrift 12.42.
- Deze gegevens dienen als bijlage bij het milieujaarverslag (Besluit milieujaarverslaglegging) te worden gevoegd.

5. PLANNEN

- 5.1. De vergunninghouder dient de hieronder genoemde, in de aanvraag § 7.10 vermelde en vigerende plannen te evalueren en zonodig te actualiseren volgens de hieronder vermelde frequenties.
- 4-jaarlijks het Stortgasplan¹⁾;
 - 2-jaarlijks het Verkeerstellingplan¹⁾;
 - jaarlijks het Waterhuishoudingsplan¹⁾;
 - jaarlijks het Financieel zekerheidsplan (2001)²⁾;
 - 3-jaarlijks het Afdekplan voor de stortlocaties 1 tot en met 4 (2001)²⁾;
 - 5-jaarlijks het Nazorgplan (2003)²⁾;
 - 3-jaarlijks het Grondwatermonitoringsplan (2002)²⁾;
 - 3-jaarlijks het Onderhouds- en controleplan (2002)²⁾;
 - 3-jaarlijks het Bedrijfsnoodplan (inclusief het aanvalsplan) (2001)²⁾;
 - 3-jaarlijks het Calamiteitenplan met betrekking tot de GAVI en GECO (2001)²⁾.

¹⁾ Eerstvolgende actualisatie zo spoedig mogelijk na het van kracht worden van de onderhavige vergunning.

²⁾ Eerstvolgende actualisatie in vermeld jaar.

De geactualiseerde plannen dienen ter goedkeuring aan het college van gedeputeerde staten te worden voorgelegd.

- 5.2. Het college van gedeputeerde staten kan in afwijking van voorschrift 5.1 nadere regels stellen, inhoudende dat de actualisatiefrequentie van een bepaald plan verlaagd dan wel verhoogd kan worden indien ontwikkelingen met betrekking tot een plan daartoe aanleiding geven.
- 5.3. Binnen één jaar na het van kracht worden van onderhavige vergunning dient de vergunninghouder voor alle bedrijfseenheden een minimaliseringsplan ten aanzien van energie-

verbruik, waterverbruik/afvalwaterproductie en grond- en hulpstoffenverbruik bij gedeputeerde staten in te dienen.

6. PROEFNEMINGEN

6.1. Proefnemingen

- a. Vergunninghouder mag, na overleg en schriftelijke goedkeuring van een aan gedeputeerde staten te overleggen proefbeschrijving, proefnemingen verrichten.
- b. Uiterlijk zes weken voor de voorgenomen aanvangsdatum van een proefneming, moet een proefbeschrijving aan gedeputeerde staten ter goedkeuring zijn voorgelegd. De proefbeschrijving moet naast een omschrijving, ten minste het volgende bevatten:
 - de doelstelling van de proefneming;
 - de periode, de capaciteit en de locatie van de proefneming;
 - de verwachte milieueffecten van de proefneming en een overzicht van de maatregelen en voorzieningen ter voorkoming c.q. beperking van die effecten;
 - op welke wijze de door de proefneming veroorzaakte milieueffecten gemeten en geregistreerd gaan worden;
 - de ontstane producten, rest(afval)stoffen en hun milieurelevante eigenschappen en/of de beproevingsresultaten van de nieuwe/veranderde werkwijze.
- c. Binnen vier weken na indiening van de proefbeschrijving als bedoeld onder b. neemt het college van gedeputeerde staten een besluit inzake de goedkeuring van de door vergunninghouder voorgenomen proef.
- d. De proefneming moet overeenkomstig de goedgekeurde proefbeschrijving worden uitgevoerd.
- e. De goedkeuring kan ingetrokken worden indien de in deze vergunning vastgelegde emissienormen naar het oordeel van het college van gedeputeerde staten op ontoelaatbare wijze worden overschreden.
- f. Een rapport betreffende de resultaten van de proefneming moet binnen drie maanden na beëindiging van de proefneming schriftelijk zijn ingediend. Het rapport moet ten minste het volgende bevatten:
 - een evaluatie van de doelstelling van de proefneming
 - de milieueffecten van de proefneming

7. EMISSIES

Algemeen

- 7.1. De stofconcentratie in de uitgeworpen lucht afkomstig van de luchtemissie van stoffilter-systemen (exclusief GAVI) mag niet meer bedragen dan 10 mg/m³ droge lucht onder standaardcondities (101,3 kPa en 273 K) conform de Nederlandse emissierichtlijnen lucht. De stoffiltersystemen dienen regelmatig op hun goede werking te worden gecontroleerd.
- 7.2. Overslagactiviteiten en transportbewegingen binnen de inrichting moeten zodanig plaatsvinden dat zich geen stof buiten de inrichting kan verspreiden. De opslag van afvalstoffen, rest(afval)stoffen en producten dient zodanig plaats te vinden dat geen verspreiding en verwaaiing van stof en deeltjes (ook naar andere bedrijfsactiviteiten binnen de inrichting) kan plaatsvinden, zonodig door afdekking of bevochtiging.

- 7.3. Verontreinigd materiaal dient tijdens langdurige opslag te zijn afgedekt met een doelmatige folie of windbrekend doek of te worden bevochtigd zodat geen verspreiding en verwaaiing van stof en deeltjes (ook naar andere bedrijfsactiviteiten) kan plaatsvinden.

Geur

- 7.4. De geuremissie van de gehele inrichting mag, berekend als gecumuleerde grenswaarde-index, niet meer bedragen dan $1.023 \cdot 10^6$ ge/h. Hierbij wordt onder grenswaarde-index verstaan het quotiënt van geureenheden en een hinderfactor (zoals aangegeven in de bij dit besluit behorende considerans), waarbij de volgende hinderfactoren van toepassing zijn:

Bewerking	Factor
GFT-compostering in GECO	6
ONF-compostering in GECO	3
Storten op afvalstoffenberging	9,5
Hergebruik van afval	9,5
Afvalwaterbehandeling	7
Overige activiteiten ¹⁾	Getalswaarde van de geurconcentratie waarbij een hedonische waarde van -2 optreedt ²⁾

¹⁾ Dit zijn activiteiten die niet expliciet daarboven in de tabel zijn genoemd.

²⁾ Deze waarde moet in voorkomende gevallen door meting worden bepaald.

- 7.5. Bij twijfel over toedeling van een activiteit onder de categorie "hergebruik van afval" in de in voorschrift 7.4 genoemde tabel moet, indien het college van gedeputeerde staten dit noodzakelijk acht, de factor door onderzoek als vermeld bij "overige activiteiten" nader worden bepaald.

Verbranding

- 7.6. De ammoniakconcentratie in de rookgassen afkomstig uit de rookgasreinigingsinstallatie van de GAVI, mag niet meer bedragen dan 5 mg/m³.

Ten aanzien van de bepaling van de emissiewaarde geldt:

- de massaconcentraties zijn betrokken op droog rookgas onder standaardcondities (101,3 kPa en 273 K) met een zuurstofgehalte van 11 volumepercent;
- géén van de rekenkundig uurgemiddelde massaconcentraties mag het tweevoudige van de toegestane emissiewaarden overschrijden.

- 7.7. De emissiehoogte van de rookgassen afkomstig van de GAVI dient minimaal 80 m boven maaiveld te bedragen.

- 7.8. In de controlekamer moeten voor elke verbrandingslijn de voortschrijdende rekenkundig uurgemiddelde massaconcentraties HCl, totaal koolstof, totaal stof, SO₂ en NO_x in de rookgassen, zoals bepaald met behulp van in het BLA voorgeschreven apparatuur, voortdurend zichtbaar zijn te maken in mg/ m³ droog rookgas onder standaardcondities (101,3 kPa en 273 K) met een zuurstofgehalte van 11 volumepercent.

Per verbrandingslijn moeten voor de in dit voorschrift genoemde stoffen van elk opeenvolgend uur de rekenkundig gemiddelde massaconcentraties worden geregistreerd, waarbij de massaconcentraties moeten zijn betrokken op droog rookgas onder standaardcondities (101,3 kPa en 273 K) met een zuurstofgehalte van 11 volumepercent.

- 7.9. In de controlekamer moet een optische of akoestische alarmering in werking treden indien:

- een overschrijding van het totaalstofgehalte van 5 mg/m³ wordt geconstateerd;

- een voortschrijdend rekenkundig uurgemiddelde massaconcentratie van in het BLA genoemde emissiegrenswaarden van componenten de daarbijbehorende massa-concentratie overschrijdt; hierbij dient de gemeten SO_2 -concentratie te worden getoetst aan de grenswaarde voor SO_x .

Bij alarmering moeten onmiddellijk maatregelen worden genomen om de overschrijding op te heffen.

- 7.10. De vergunninghouder dient er zorg voor te dragen dat het gebruik van de bypass van de oxykatinstallatie automatisch wordt geregistreerd en binnen 24 uur hiervan melding moet worden gemaakt bij het college van gedeputeerde staten.

Compostering

- 7.11 De biofilterinstallaties moeten zodanig worden bedreven dat het geurverwijderingsrendement per installatie minimaal 90% bedraagt bij nominale belasting. Indien de geurbelasting van een biofilterinstallatie dermate laag is dat dit rendement niet kan worden gehaald is een lager rendement toegestaan; daarbij mag de resulterende geuremissie niet meer bedragen dan de waarde die bij nominale belasting met een geurverwijderingsrendement van 90% zou optreden.

- 7.12 De goede werking van de biofilters moeten zijn gewaarborgd. Daartoe dienen zij regelmatig op hun goede werking te worden gecontroleerd. Bij deze controles zijn onder meer de volgende aspecten van belang:

- de temperatuur;
- de vochtigheid;
- de zuurgraad;
- de filterweerstand;
- goede afdichting, zodat de aangeboden hallucht ook daadwerkelijk wordt gefilterd.

Hierover moet aantekening worden gehouden conform het in voorschrift 3.7 genoemde milieulogboek. De wijze en frequentie van de controles dienen te zijn vastgelegd in een handboek.

Recycling: Brandstoflijn

- 7.13. De emissie van chloorgas in de spuilucht van de RDF-opwerkingseenheid mag niet meer dan 5 mg/m^3 bedragen. Deze emissie dient te worden gemeten op een door het hoofd van de Productgroep Milieubeheer goedgekeurde wijze en frequentie.

Storten

- 7.14. Indien benutting van de afgevangen gassen niet mogelijk is, moeten de onttrokken gassen worden verbrand in een fakkelinstallatie.
- 7.15. Indien de fakkelinstallatie alleen wordt gebruikt voor het tijdens onderhoudsperioden en storingen van de benuttingsinstallatie affakkelen van vrijkomend gas kan worden volstaan met een eenvoudiger type fakkel (open fakkel) in plaats van een gesloten fakkel.
- 7.16. Indien het stortgas wordt afgefakkeld in andere situaties dan bedoeld in voorschrift 7.15, dient de fakkelinstallatie aan de volgende eisen te voldoen:
- a. de uittreedtemperatuur bedraagt ten minste 900°C ;
 - b. de verblijftijd van de verbrandingsgassen in de fakkel bedraagt ten minste 0,3 seconden;
 - c. de fakkel dient tot het gesloten type te behoren.

- 7.17. Asbestvezels en asbesthoudend materiaal waarbij asbestvezels kunnen vrijkomen, voorzover deze niet vallen onder het Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen, dienen zodanig te zijn verpakt of zodanig te worden behandeld dat de asbestvezels zich niet kunnen verspreiden.

8. GELUID EN VERKEER

- 8.1. Het equivalent geluidniveau (L_{Aeq}) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen, werktuigen en installaties, alsmede de binnen de inrichting verrichte werkzaamheden, transportbewegingen en activiteiten mag, op de in onderstaand schema (conform bijlage 6.2 van de vergunningaanvraag) genoemde beoordelingspunten, niet meer bedragen dan:

Num mer	Omschrijving	Equivalent geluidniveau (L_{Aeq})		
		Dagperiode	Avondperiode	Nachtperiode
1	VAMweg 6 en 8	45 dB(A)	43 dB(A)	42 dB(A)
6	Oosterseveldweg 3 en 6	42 dB(A)	38 dB(A)	37 dB(A)
7	Zonegrens ruilverkavelingsweg	42 dB(A)	39 dB(A)	38 dB(A)
8	Zonegrens ruilverkavelingsweg	35 dB(A)	29 dB(A)	28 dB(A)
10	Zonegrens Drijberseweg	41 dB(A)	38 dB(A)	37 dB(A)
12	Zonegrens Spoorlijn	40 dB(A)	37 dB(A)	36 dB(A)
14	Zonegrens Nuylerveld	40 dB(A)	36 dB(A)	35 dB(A)
15	Zonegrens Zwarte Water	40 dB(A)	36 dB(A)	35 dB(A)
16	Zonegrens Spoorlijn VAM	40 dB(A)	36 dB(A)	35 dB(A)

- 8.2. Onverminderd het gestelde in voorschrift 8.1 mogen de piekwaarden (L_{max}) van het geluidniveau, voorzover deze een gevolg zijn van de in de inrichting aanwezige installaties, alsmede door de daarin verrichte werkzaamheden en transportbewegingen, gemeten in de meterstand "fast", op de beoordelingspunten zoals bedoeld in voorschrift 8.1, niet meer bedragen dan 60 dB(A).
- 8.3. Indien controle op, of berekening van de in de voorschriften 8.1 en 8.2 vastgestelde geluidniveaus plaatsvindt, moet dit geschieden overeenkomstig de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai IL-HR-13-01". Ook de beoordeling van de meetresultaten moet overeenkomstig deze handleiding plaatsvinden.
- 8.4. De vergunninghouder heeft de verplichting om VAM-afvalgerelateerde verkeersbewegingen zoveel mogelijk in de dagperiode te laten plaatsvinden. Het aantal vervoersbewegingen van (afval)aanvoer op jaarbasis buiten de reguliere openingstijden mag niet meer dan 1% van het jaartotaal aanvoerkeersbewegingen bedragen.
- 8.5. De vergunninghouder heeft de verplichting om het percentage retourvrachten te maximaliseren. Hierbij geldt een doelstelling van minimaal 30% van het aantal aanvoervrachten. De vergunninghouder heeft tevens de verplichting de belading van de retourvrachten te maximaliseren.
- 8.6. Het aantal transporten per as in de avondperiode mag niet meer dan 10% bedragen gerelateerd aan het aantal vervoersbewegingen in een etmaal.

9. BODEM- EN GRONDWATERBESCHERMING

Algemeen

- 9.1. Alle afvalverwerkende en opslagactiviteiten, zowel in pandig als uit pandig, dienen plaats te vinden op een vloestofdichte-, onbrandbare- en chemicaliënbestendige vloer, tenzij door de vergunninghouder kan worden aangetoond dat met deze activiteiten geen verontreiniging naar de bodem kan optreden.
- 9.2. Het doelmatig functioneren van de afvoervoorzieningen en aangebrachte bovengrondse vloestofdichte bodembeschermende constructies moet door de vergunninghouder minimaal eenmaal per jaar worden geïnspecteerd op scheuren, afschot, onvlakheden en ernstige beschadigingen. Hierbij kan worden volstaan met een visuele controle. Waarbij bijlage C van de Aanbeveling 44 (CUR/PBV) als leidraad moet dienen. Indien de uitkomsten van deze inspecties aanleiding daartoe geven dient de vloestofdichte verharding binnen één maand te worden hersteld door een bedrijf dat hiertoe erkend is door KIWA of een andere door de "Raad voor de Certificatie" erkende certificatie-instelling. Het keuringsrapport respectievelijk certificaat dient te worden bewaard in het logboek.
- 9.3. Vloestofdichte vloeren moeten uiterlijk binnen vijf jaar na het van kracht worden van deze vergunning, door een erkend deskundige gecontroleerd worden aan de hand van de CUR/PBV-aanbeveling 44. Herkeuring van de vloeren dient vervolgens binnen de termijn plaats te vinden die de erkende deskundige in zijn keuringsrapporten vermeld.
- 9.4. Alle opslagen van gevaarlijke, brandbare en milieugevaarlijke stoffen dienen te voldoen aan de daarvoor bestemde CPR-richtlijnen voorzover de NRB niet van toepassing is.
- 9.5. De vloer van de onderhoudswerkplaats en de garages dienen vloestofdicht en chemicaliënbestendig te zijn en vervaardigd zijn van onbrandbaar materiaal.
- 9.6. De vergunninghouder dient binnen zes maanden na het van kracht worden van de onderhavige vergunning alle ontvangst-, los- en overlaadplaatsen en stortbordessen zodanig te hebben ingericht dat geen bodemverontreiniging en verwaaiing kan optreden, tenzij door de vergunninghouder kan worden aangetoond dat met deze activiteiten geen verontreiniging naar de bodem kan optreden.
- 9.7. Alle afvalwaterstromen dienen op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze te worden verwerkt. Indien daartoe aanleiding bestaat kan in afwijking van voorgaande door het college van gedeputeerde staten nadere regels worden gesteld.

10. COMPOSTERING

GFT

- 10.1. GFT-compost dat de gesloten composteerhallen verlaat moet een temperatuur hebben die lager is dan 50°C, bepaald met de Rottegrad-methode volgens de KIWA-richtlijn K256/03. Over de wijze en frequentie van deze bepaling dient overeenstemming te bestaan met het hoofd van de Productgroep Milieubeheer.
- 10.2. Indien één hal van de huidige GECO-hallen wordt aangewend voor de ONF-compostering, dan mag in de overige GECO-hallen niet meer dan 350.000 ton GFT-afval worden gecomposteerd.

ONF

- 10.3. Er dient door de vergunninghouder te worden overgegaan op ONF-compostering, zodra binnen de daarvoor geldende regels aan het college van gedeputeerde staten is aangetoond dat het product daarvan afzetbaar is.
- 10.4. Binnen twee jaar na het van kracht worden van de vergunning dient de vergunninghouder onderzoek te hebben verricht naar een structurele verwerking van ONF. Deze resultaten dienen te worden overgelegd aan het college van gedeputeerde staten.
- 10.5. De wijze waarop de vergunninghouder de alternatieve verwerking van ONF ter hand neemt dient ter goedkeuring aan het college van gedeputeerde staten te worden overgelegd.

11. RECYCLING**Algemeen**

- 11.1. Jaarlijks dient door de vergunninghouder een evaluatierapport te worden opgesteld, waarin verantwoording wordt afgelegd met betrekking tot de behaalde resultaten ten aanzien van scheidingsrendementen, afzet van deelstromen en optimalisatie van scheidings technieken met betrekking tot de GAVI en de bedrijfsafvalscheidingsinstallatie (BAS).

Extractieve grondreiniging

- 11.2. Indien uit analyse van het bemonsterde residuslib uit de bewerking blijkt dat deze niet aangemerkt kan worden als zijnde gevaarlijk afval dan mag dit slib worden gestort. Indien blijkt dat voornoemde partij slib wordt gekenmerkt als zijnde gevaarlijk afval dan dient dit slib te worden afgevoerd naar een erkende verwerker.

Bouw- en sloopafval sorteerinstallatie

- 11.3. Alvorens de vergunninghouder een partij vrijgekomen sorteerzand wil verwerken op de stort dient deze partij bemonsterd en geanalyseerd te worden, zodat kan worden aangetoond dat het geen gevaarlijk afval betreft. Bij hergebruikstoepassingen dient de partij te worden bemonsterd en geanalyseerd conform het Bouwstoffenbesluit. Minimaal eenmaal per elke drie maanden (maximaal te bemonsteren partijgrootte $\leq 200 \text{ m}^3$) dient de dan vrijgekomen hoeveelheid sorteerzand bemonsterd en geanalyseerd te worden. Het hoofd van de Productgroep Milieubeheer kan aan de wijze van bemonstering en analyse nadere eisen stellen.
- 11.4. In afwachting van afvoer en bemonstering moet het sorteerzand zijn opgeslagen op een vloeistofdichte vloer of in afgesloten containers.

Bedrijfsafvalscheidingsinstallatie (BAS)

- 11.5. De in de aanvraag benoemde ONF-stroom uit de BAS dient verder te worden opgewerkt tot een herbruikbare/nuttig toe te passen fractie, zodat een inerte fractie resteert.

12. STORTEN**AANLEG STORT**

- 12.1. Er dient een deugdelijk grondwatercontrolesysteem, zulks ter beoordeling van het college van gedeputeerde staten, onder stortlocatie 4 van de stortplaats aanwezig te zijn waarmee de hoedanigheden van de bodem kan worden onderzocht, bestaande uit:

- a. beneden de gemiddeld laagste grondwaterstand gelegen, horizontaal aangebrachte drainagebuizen, dan wel het huidige aanwezige monitoringssysteem hetgeen in stand wordt gehouden en tevens goed wordt onderhouden;
 - b. zowel bovenstrooms als benedenstrooms van de stortplaats ten minste een in het grondwater aangebracht monitoringssysteem (peilbuizen).
- 12.2. De drainagesystemen en het controledrainagesysteem dienen ten minste een beschermingsniveau te bieden dat gelijkwaardig is aan de bescherming van de bodem die is beoogd met het gestelde in de Richtlijn drainage- en controlesystemen.
- 12.3. Na het aanbrengen van drainagebuizen als onderdeel van de onderafdichting, moet direct worden vastgesteld of deze en de reeds aanwezige controledrainagesystemen goed functioneren.
De controle van het functioneren van het drainagesysteem voor percolatiewater als onderdeel van de onderafdichting en van het controlesysteem in het grondwater ten aanzien van de vloeistofstroming via drains en leidingen, vindt plaats in de daartoe aangebrachte schachten c.q. inspectieputten of verzamelleidingen overeenkomstig de methode aangegeven in de Richtlijn drainage- en controlesystemen.
- 12.4. **Onderafdichting**
Ten aanzien van de onderafdichting op locatie 4 dient aan de volgende eisen te worden voldaan.
 - a. Aan de onderkant van de te storten afvalstoffen dient een onderafdichting aanwezig te zijn die voorkomt dat verontreinigde stoffen uit de gestorte afvalstoffen in de bodem/het grondwater kunnen geraken.
 - b. De onderafdichting van de stortplaats dient ten minste een beschermingsniveau te bieden dat gelijkwaardig is aan de bescherming van de bodem die is beoogd met het gestelde in de Richtlijn onderafdichtingen.
 - c. Het inrichten van het stortplaatsgedeelte dient zodanig plaats te vinden dat de gestorte afvalstoffen - na zetting van de bodem - niet beneden 0,7 m boven de verwachte gemiddeld hoogste grondwaterstand kunnen geraken.
- 12.5. De toepassing van stoffen als onderdeel van de onderafdichting (conform Richtlijn onderafdichtingen), die de bodem kunnen verontreinigen, is niet toegestaan.
- 12.6. De aangebrachte percolaatdrainagebuizen moeten uitmonden in een, het gehele stortcomplex omvattende, afvoerleiding. De constructie moet zodanig zijn dat een goede waterafvoer is gewaarborgd.
- 12.7. **Keuring voor het storten**
 - a. De vergunninghouder dient ter goedkeuring aan het college van gedeputeerde staten een bestek met betrekking tot een onderafdichtingsconstructie in te dienen. In dit bestek dient aangegeven te zijn welke bodembeschermende voorzieningen bij het in gebruik nemen van stortlocatie 4 worden aangebracht. De vergunninghouder dient het hoofd van de Productgroep Milieubeheer op de vooraf met hem afgesproken momenten de uitvoeringswerkzaamheden op kwaliteit te laten toetsen.
 - b. Alvorens voor de eerste keer wordt gestort op stortlocatie 4 dient in opdracht van de vergunninghouder door een door het college van gedeputeerde staten geaccepteerde terzake kundige:
 - te worden nagegaan of wordt voldaan aan het gestelde in voorschrift 12.1;
 - de voorzieningen die in het belang van de bescherming van de bodem op de stortplaats zijn getroffen, te worden goedgekeurd;

- onderzoek te worden gedaan met betrekking tot de hoedanigheden van de bodem onder de stortplaats.
 - c. Het onderzoek met betrekking tot de bodembeschermende voorzieningen bestaat uit de vaststelling van de technische staat van de bodembeschermende voorzieningen - zoals de controle van drainagevoorzieningen, bemonsteringsbuizen en het opvang- en afvoersysteem van percolaat - overeenkomstig de methode vastgelegd in de Richtlijn drainage- en controlesystemen.
 - d. Het grondwater in de verschillende bemonsteringsbuizen ten behoeve van het nulonderzoek van het grondwaterdrainagesysteem onder de onderafdichting van stortlocatie 4 en het grondwater in de desbetreffende grondwaterbemonsteringsbuizen (peilbuizen), dient te worden bemonsterd en geanalyseerd op:
 - barium, cadmium, chroom, koper, nikkel, lood, zink, kwik en arseen
 - cyanide en polychloorbifenyyl (PCB)
 - chloride, sulfaat en N-Kjeldahl
 - zuurgraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV) en elektrische geleidbaarheid (EGV)
 - vluchtige organische gehalogeneerde koolwaterstoffen (VOX)
 - minerale olie
 - polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK) (toetsingsstabel Leidraad bodembescherming)
 - EOX (Cl)
 - vluchtige aromaten
 - calcium, natrium, kalium, ijzer, magnesium, mangaan, sulfaat, zwavel, carbonaat, nitraat en ammonium
- 12.8. De resultaten van de keuring en het onderzoek als bedoeld in 12.7 dienen zodanig op schrift te worden gesteld dat:
- een duidelijk inzicht wordt gegeven in de wijze van aanleg;
 - de technische staat van de voorzieningen wordt aangegeven waarbij tevens een prognose van de resterende levensduur van voorzieningen is opgenomen;
- De resultaten van de keuring en het onderzoek dienen te worden overgelegd aan het college van gedeputeerde staten.
- 12.9. Het hoofd van de Productgroep Milieubeheer kan in afwijking van het gestelde in voorschrift 12.7.d nadere regels stellen, inhoudende dat analyse van een of meer van de in voorschrift 12.7.d genoemde elementen of verbindingen achterwege kan blijven, indien op grond van de samenstelling van de te storten stoffen voldoende duidelijk is dat deze stoffen niet voorkomen in het percolaat van de stortplaats. Indien analyse van een of meer niet in voorschrift 12.7.d genoemde elementen gewenst is, kan het hoofd van de Productgroep Milieubeheer nadere analyses voorschrijven.

EXPLOITATIEFASE

Voorzieningen

12.10. Percolaatafvoersysteem

Ten aanzien van het percolaatafvoersysteem dient aan de volgende eisen te worden voldaan.

- a. Het percolaat dient te worden opgevangen, verzameld en gezuiverd op een zodanige wijze dat geen gevaar bestaat voor verontreiniging van de bodem.

- b. Het percolaatafvoersysteem dient bestand te zijn tegen te verwachten statische en dynamische belasting van het gestorte afval en de verwerking van afval op de stort en resistent zijn tegen de te verwachten chemische componenten in de gestorte afvalstoffen en het percolatiewater.
- c. Ten behoeve van de inspectie van het percolatiewaterafvoersysteem dienen in de verzamelleidingen schachten en/of inspectieputten te worden aangebracht die afzonderlijk kunnen worden bemonsterd. Doorvoeringen door afdichtingen dienen vloeistofdicht te worden uitgevoerd.
- d. Het stelsel van drainagebuizen en verzamelleidingen van het percolaatafvoersysteem van locaties 1 tot en met 4 moet toegankelijk zijn voor inspectie- en onderhoudswerkzaamheden. De binnendiameter van nieuw aan te leggen drainagebuizen moet zodanig zijn dat onderhoud (doorspuiten) goed mogelijk is. De minimale binnendiameter van elk van de onderdelen van genoemd stelsel van locatie 4 moet zodanig zijn dat camera-inspectie mogelijk is.
- e. Buiten de stort dient een afvoerleiding voor het percolaat aanwezig te zijn waarop vanuit de stortvakken wordt geloosd. De aansluitingen van de stortvakken dienen per stortvak bemonsterbaar te zijn uitgevoerd.

Storten

- 12.11. Het storten op stortlocatie 4 dient zodanig plaats te vinden dat het gestorte afval kan worden teruggenomen zonder ingrijpende aantasting van de bodem.
- 12.12. De afvalstoffen moeten zodanig worden opgebracht op stortlocatie 4 ter plaatse waar gestort wordt dat deze na het opbrengen steeds boven de, in de voorschriften betreffende bodembescherming bedoelde, onderafdichting zijn gelegen en dat geen percolatiewater kan uittreden naar het oude stortgedeelte waar een dergelijke bodemafdekking niet is aangebracht.
- 12.13. De samenstelling en het aanbrengen van de laatste afvallagen dient in overeenstemming te zijn met het gestelde in de Richtlijn dichte eindafwerking.
- 12.14. Op de stortterreinen mogen uitsluitend (steekvaste) afvalstoffen worden gestort die de civiele stabiliteit van het stort niet nadelig kunnen beïnvloeden, tenzij voldoende maatregelen worden getroffen om de civiele stabiliteit te waarborgen.
- 12.15. Brandende of smeulende afvalstoffen moeten alvorens te worden gestort eerst worden geblust.
- 12.16. De vergunninghouder dient jaarlijks een prognose te maken van de hoeveelheid te storten afvalstoffen. Deze prognose dient een maand voor de afloop van elk kalenderjaar aan het college van gedeputeerde staten te worden overgelegd.
- 12.17. Binnen de inrichting moet een historisch overzicht worden bijgehouden van stortterrein waar locatiespecifiek daadwerkelijk afvalstoffen worden gestort.
- 12.18. De afvalstoffen dienen zodanig te worden gestort en geëgaliseerd, dat daarmee een stabiele opbouw van een stortcompartiment wordt bewerkstelligd en de kans op een stortbrand wordt geminimaliseerd.
- 12.19. Een laag gestort afval mag niet langer dan een maand onafgedekt blijven. Kan binnen deze periode daarop geen nieuwe laag afval worden gestort, dan moet tussentijds een afdeklaag worden aangebracht. Deze afdeklaag moet bestaan uit een daartoe geschikt materiaal.

- 12.20. Op het stortterrein moet, zo dicht mogelijk bij de plaats waar wordt gestort, een afrastering zijn aangebracht om het verwaaien van afvalstoffen tegen te gaan. De afrastering moet regelmatig van de afvalstoffen worden ontdaan.
- 12.21. In het belang van het bevorderen van hergebruik en nuttige toepassing van afvalstoffen kan het college van gedeputeerde staten, indien daar aanleiding toe bestaat, nadere eisen stellen.
- 12.22. De vergunninghouder mag het afgescheiden percolaat en het indampresidu, in tegenstelling tot hetgeen in § 5.6.3 van de aanvraag is vermeld, niet via het stort recirculeren, tenzij ten genoegen van het college van gedeputeerde staten kan worden aangetoond dat daarvan geen negatieve milieueffecten zijn te verwachten.

Stortgaswinning

- 12.23. Voordat een bovenafdichting wordt gerealiseerd, dient de vergunninghouder de stort(delen) te voorzien van een stortgasopvangsysteem met uitzondering van stortcompartimenten voor inerte stoffen.
- 12.24. Het ontgassingssysteem moet bestand zijn tegen verwachte zetting en klink, corrosie en chemische componenten in de gestorte afvalstoffen, het percolaat en het condensaat in het gasonttrekkingssysteem.
- 12.25. Het gasdrainagesysteem dient zodanig te zijn ontworpen dat wordt voorkomen dat condensaat zich in het gasdrainagesysteem ophoopt. Het condensaat dat in het gasdrainagesysteem aanwezig is, dient te worden afgevoerd via het percolatiewaterafvoersysteem.

Stortverbod

- 12.26. Het college van gedeputeerde staten kunnen in afwijking van het in het Besluit stortverbod afvalstoffen, artikel 1, gestelde verbod met betrekking tot het op of in de bodem brengen van afvalstoffen om deze daar te laten, bepalen dat dit verbod niet geldt voor een of meerdere van de in dat besluit aangegeven categorieën, voorzover dat in het belang van een doelmatige verwijdering noodzakelijk is, in gevallen waarin naar het oordeel van het college van gedeputeerde staten:
- een tijdelijk stagnatie optreedt in de afzetmogelijkheden van een product dat is verkregen door be- of verwerking van de betrokken afvalstoffen, terwijl daarvoor geen andere be- of verwerkingsmogelijkheid beschikbaar is;
 - een tijdelijk gebrek aan verwijderingsmogelijkheden voor de betrokken afvalstoffen bestaat of ontstaat;
 - door een ongewoon voorval het op een andere wijze verwijderen van de betrokken afvalstoffen niet mogelijk is.
- 12.27. Ter uitvoering van voorschrift 12.26 zal een nadere procedure door het hoofd van de Productgroep Milieubeheer opgesteld worden.

Algemeen

- 12.28. De vergunninghouder moet jaarlijks, indien van toepassing, voor dat desbetreffende stortgedeelte een materiaalbalans aan de hand van een bestek aan het college van gedeputeerde staten ter goedkeuring overleggen.

EXPLOITATIE- EN ZORGFASE

12.29. Jaarlijkse controle van voorzieningen

- a. Jaarlijks dient de vergunninghouder:
 - na te gaan of wordt voldaan aan het gestelde in voorschrift 12.4.c;
 - de voorzieningen die ingevolge het belang van de bescherming van de bodem zijn getroffen, te inspecteren;
 - onderzoek te doen met betrekking tot de hoedanigheid van de bodem onder de stortplaats.
- b. Het onderzoek naar de hoedanigheden van de bodem bestaat uit een bemonstering van het :
 - percolaat;
 - water in de verschillende bemonsteringsbuizen en verzamelleidingen of inspectieputten van het controledrainagesysteem onder de onderafdichting;
 - grondwater in de grondwaterbemonsteringsbuizen (peilbuizen).
- c. Van een geselecteerd aantal peilfilters (zie Monitoringsplan), dat vooraf ter goedkeuring aan het college van gedeputeerde staten is overgelegd, dienen de verkregen monsters te worden geanalyseerd op (hierna genoemde parameters vormen het basispakket):
 - barium, chroom, koper en nikkel
 - cyanide
 - zuurgraad (pH) en elektrische geleidbaarheid (EGV)
 - minerale olie
 - vluchtige organische gehalogeneerde koolwaterstoffen (VOX) door middel van gaschromatografisch massaspectrometrisch onderzoek
 - PAK (toetsingstabel Leidraad bodembescherming)
 - vluchtige aromaten
 - chloride
 - calcium, natrium, kalium, ijzer, magnesium, mangaan, sulfaat, zwavel, carbonaat, nitraat en ammonium

12.30. Tweejaarlijkse keuring en onderzoek

- a. Tweejaarlijks dient in opdracht van de vergunninghouder door een in overeenstemming met het college van gedeputeerde staten aangewezen terzake deskundige:
 - te worden nagegaan of nog steeds wordt voldaan aan het gestelde in voorschrift 12.1;
 - de voorzieningen die in het belang van de bescherming van de bodem op de stortplaats zijn getroffen, te worden gekeurd;
 - alsmede onderzoek te worden gedaan met betrekking tot de hoedanigheden van de bodem onder de stortplaats.
- b. De inspectie van de bodembeschermende voorzieningen bestaat uit een vaststelling van de technische staat van alle voorgeschreven bodembeschermende voorzieningen overeenkomstig hoofdstuk 15 van de Richtlijn dichte eindafwerking voor wat betreft de bovenafdichting en, overeenkomstig de methode vastgelegd in de Richtlijn drainage- en controlesystemen, voor wat betreft de controle van drainagevoorzieningen, bemonsteringsbuizen en het opvang- en afvoersysteem van percolaat.
- c. Het onderzoek naar de hoedanigheden van de bodem bestaat uit een bemonstering van het:
 - percolaat;
 - water in de verschillende bemonsteringsbuizen en verzamelleidingen van het controledrainagesysteem onder de afdichting;

- grondwater in de grondwaterbemonsteringsbuizen (peilbuizen). Van een geselecteerd aantal peilfilters, dienen de verkregen monsters te worden geanalyseerd op:
 - cadmium, lood, zink, kwik en arseen
 - PCB
 - N-Kjeldahl
 - chemisch zuurstofverbruik (CZV)
 - EOX (Cl)
 - d. De resultaten van de keuring en het onderzoek dienen zodanig op schrift te worden gesteld dat een duidelijk inzicht wordt gegeven in het beschermingsniveau van de situatie.
In de rapportage met betrekking tot de technische staat van de bodembeschermende voorzieningen dient tevens een prognose van de resterende levensduur van de bodembeschermende voorzieningen te worden opgenomen.
 - e. De resultaten van de keuring en het onderzoek dienen zo spoedig mogelijk nadat de keuring heeft plaatsgevonden, in afschrift te worden toegezonden aan het college van gedeputeerde staten.
- 12.31. Ten minste jaarlijks dient geïnspecteerd te worden of er schade aan de bodembeschermende voorzieningen optreedt door ongedierte.
- 12.32. Monsterneming, conservering, voorbereiding en analyse
- a. De werkwijze bij monsterneming, conservering, voorbereiding en analyse van grond- en watermonsters dient ten minste te voldoen aan het vereiste gesteld in de Aangepaste Voorlopige Praktijk Richtlijn (VPR), september 1988, uitgegeven door de Overleggroep Kwaliteitsstandaard Bodemonderzoek (OKB) en de Nederlandse Voornorm (NVN) 5740.
 - b. De analyse van grond- en watermonsters dient plaats te vinden door een laboratorium dat een kwaliteitsborgingssysteem hanteert, gebaseerd op de Europese Norm NEN-EN 45.001.
- 12.33. Bij het op schrift stellen van de op grond van de voorschriften 12.29 en 12.30 verkregen onderzoeksresultaten wordt een vergelijking gemaakt tussen deze onderzoeksresultaten en de onderzoeksresultaten verkregen bij eerdere onderzoeken. De resultaten van het onderzoek naar de kwaliteit van het water uit de drainagebuizen en het water uit de stroomafwaarts gelegen bemonsteringsbuizen, worden vergeleken met de resultaten van het onderzoek naar de kwaliteit van het water uit de stroomopwaarts gelegen bemonsteringsbuizen.
- 12.34. Het college van gedeputeerde staten kan in afwijking van de voorschriften 12.29 en 12.30 nadere regels stellen, inhoudende dat analyse van een of meer van de in voorschrift 12.29 of 12.30 genoemde elementen of verbindingen achterwege kan blijven, als op grond van de samenstelling van de te storten en gestorte stoffen duidelijkheid bestaat dat deze stoffen niet voorkomen in het percolaat van de stortplaats. Indien analyse van een of meer niet in voorschrift 12.29 of 12.30 genoemde elementen gewenst is, kan het college van gedeputeerde staten de bedoelde analyses voorschrijven.
- 12.35. De peilbuizen dienen te allen tijde bereikbaar te zijn en in goede staat van onderhoud te verkeren voor het nemen van monsters. Indien dit laatste niet mogelijk is, dienen direct herstelwerkzaamheden plaats te vinden of vervangende peilbuizen te worden geplaatst.

AFWERKING STORT

Enkelvoudige afdichting stort

12.36. Locaties 1 tot en met 4

Het aanbrengen van de bovenafdichting kan gefaseerd plaatsvinden. De bovenafdichting moet zijn gericht op beperking van de infiltratie van hemelwater tot een maximale infiltratiedichtheid van 200 mm (maximaal 10 mm/jaar), gerekend over een periode van maximaal twintig jaar vanaf het moment dat de enkelvoudige minerale bovenafdichting wordt aangelegd.

Dubbeltvoudige afdichting stort

12.37. De dichte eindafwerking dient ten minste een gelijkwaardig beschermingsniveau - maximale infiltratiedichtheid van 5 mm/jaar - te bieden conform het SBB (Richtlijn dichte eindafwerking).

12.38. De dichte eindafwerking van stortlocatie 4 dient alzijdig zodanig aan te sluiten op de onderafdichting dat de waterdichtheid van deze aansluiting gewaarborgd is en blijft.

12.39. Beoordeling toestand stortplaats

Voordat een bovenafdichting kan worden aangelegd, dient van het desbetreffende gedeelte de hoedanigheid van de stortplaats beoordeeld te worden door een terzake kundige.

Deze beoordeling houdt in:

1. het verloop van zetting en klink in de tijd en een op basis van dit verloop gemaakte schatting van de restzettingen, de restklink en de verschilzakkingen;
2. de staat van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen;
3. het, op basis van de onder 1, 2 en 3 in dit voorschrift genoemde beoordelingen, bepalen of aanpassing van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen, voorzover technisch mogelijk, noodzakelijk is;
4. het aangeven van de ontwerpvoorwaarden voor de dichte eindafwerking.

De resultaten van deze beoordeling dienen te worden overgelegd aan het hoofd van de Productgroep Milieubeheer. Het hoofd van de Productgroep Milieubeheer kan nadere eisen stellen ten aanzien van de beoordeling van de toestand van het gedeelte van de stortplaats waar een dichte eindafwerking wordt aangebracht, voorzover van belang voor het aanbrengen van de dichte eindafwerking.

Enkel- en dubbeltvoudige afdichting stort

12.40. Bestek

De bovenafdichting dient te worden uitgevoerd zoals beschreven in een door de vergunninghouder op te stellen bestek. Dit bestek dient ter goedkeuring aan het college van gedeputeerde staten te worden overgelegd alvorens realisatie van de bovenafdichtingsconstructie kan plaatsvinden. De vergunninghouder dient het tijdstip waarop de bovenafdichting wordt aangebracht aan het hoofd van de Productgroep Milieubeheer aan te geven.

12.41. In de teelaardelaag mag maximaal categorie-1-grond (toetsingskader zoals vermeld in het Bouwstoffenbesluit) worden toegepast voor wat betreft de bestemmingen Natuur en Beplantingen. Indien sprake is van een recreatieve bestemming kan op grond van bijvoorbeeld humaan toxicologisch onderzoek gekozen worden voor strengere normeringen, zulks ter beoordeling van het college van gedeputeerde staten.

12.42. Keuren bovenafdichting

- a. Onmiddellijk nadat een bovenafdichting is aangebracht, dient in opdracht van de vergunninghouder in overleg met het college van gedeputeerde staten een keuring te worden verricht van de aangebrachte bodembeschermende voorzieningen en onderzoek te worden gedaan met betrekking tot de hoedanigheden van de bodem onder de stortplaats.
- b. De inspectie van de bodembeschermende voorzieningen bestaat uit een vaststelling van de technische staat van alle in deze vergunning voorgeschreven bodembeschermende voorzieningen overeenkomstig hoofdstuk 15 van de Richtlijn dichte eindafwerking voor wat betreft de bovenafdichting en, overeenkomstig de methode vastgelegd in de Richtlijn drainage- en controlesystemen, voor wat betreft de controle van drainagevoorzieningen, bemonsteringsbuizen en het opvang- en afvoersysteem van percolaat.
- c. Het onderzoek naar de hoedanigheden van de bodem bestaat uit een bemonstering van het percolaat, van het water in de verschillende bemonsteringsbuizen en verzamelleidingen van het drainagesysteem onder de afdichting en van het grondwater in de grondwaterbemonsteringsbuizen. Van een geselecteerd aantal peilfilters (zie Monitoringsplan), dienen de verkregen monsters te worden geanalyseerd op:
 - barium, cadmium, chroom, koper, nikkel, lood, zink, kwik en arseen
 - PCB en cyanide
 - chloride, sulfaat en N-Kjeldahl
 - zuurgraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), elektrische geleidbaarheid (EGV)
 - vluchtige organische gehalogeneerde koolwaterstoffen (VOX)
 - minerale olie
 - PAK (Toetsingstabel Leidraad bodembescherming)
 - EOX (Cl)
 - vluchtige aromaten

Voor de keuring van een enkele afdichting dient de vergunninghouder een keuringsplan ter goedkeuring aan het college van gedeputeerde staten te overleggen.

12.43. Registratie en rapportage

De resultaten van de keuring en het onderzoek van voorschrift 12.42 dienen zodanig op schrift te worden gesteld dat:

- een duidelijk inzicht wordt gegeven in de wijze van aanleg;
- de technische staat van de voorzieningen wordt aangegeven, waarbij tevens een prognose van de resterende levensduur van de voorzieningen is opgenomen;
- de op grond van voorschrift 12.42 verkregen onderzoeksresultaten dienen te worden getoetst aan de verkregen onderzoeksresultaten gesteld in voorschrift 12.7.

12.44. Het college van gedeputeerde staten kan in afwijking van voorschrift 12.42 nadere regels stellen, inhoudende dat analyses van een of meer van de in voorschrift 12.42 genoemde elementen of verbinding achterwege kunnen blijven, indien op grond van de samenstelling van de te storten stoffen buiten twijfel staat dat deze stoffen niet voorkomen in het percolaat van de stortplaats. Indien analyse van een of meer niet in voorschrift 12.42 genoemde elementen gewenst is, kan het college van gedeputeerde staten de bedoelde analyse voorschrijven.

- 12.45. Ten behoeve van de opname van hemelwater door vegetatie en het tegengaan van erosie dienen de terreingedeelten die voorzien zijn van de bovenafdicthting of dichte eindafwerking direct te worden ingezaaid met gras of andere daartoe geschikte vegetatie overeenkomstig het gestelde in hoofdstuk 8 van de Richtlijn dichte eindafwerking.
- 12.46. Teneinde optredende erosie van het eindafdek tegen te gaan, dient het intredende hemelwater in voldoende mate afgevoerd te kunnen worden.

Financiën

12.47. Financiële middelen

- a. Ter nakoming van de voorschriften met betrekking tot aanleg en onderhoud van de bovenafdicthting tot en met de fase van de eindinspectie, dient de vergunninghouder te beschikken over voldoende financiële middelen.
- b. De vergunninghouder zendt de keuringsresultaten, genoemd in voorschrift 12.42 zo spoedig mogelijk naar het college van gedeputeerde staten. Het college van gedeputeerde staten bericht de vergunninghouder schriftelijk uiterlijk drie maanden na ontvangst van de keuringsresultaten of de voorschriften met betrekking tot de bovenafdicthting zijn nagekomen en de onder lid a genoemde financiële reservering kan komen te vervallen voor (dat deel van) het stortterrein.

ZORGFASE

- 12.48. De vergunninghouder dient voor het jaar 2003 de systeemkeuze voor de beheersing van de grondwaterverontreiniging te evalueren en de resultaten aan het hoofd van de Productgroep Milieubeheer te overleggen. Mede dient de vergunninghouder de ontwikkeling en toepasbaarheid van nieuwe technieken deel uit te laten maken in voornoemde evaluatiestudie.
- 12.49. Controle bovenafdicthting op zakking
Controle van de bovenafdicthting op zakking (klink, zetting en zettingsverschillen) door de vergunninghouder vindt een keer per jaar plaats, door hoogtemeting van het eindafwerkingsoppervlak overeenkomstig de methode, aangegeven in hoofdstuk 1.3 van de Richtlijn dichte eindafwerking.
- 12.50. Indien naar aanleiding van voorschrift 12.49 de stabiliteit van de stortplaats, of een deel daarvan, in gevaar komt dient de vergunninghouder een plan van aanpak aan het college van gedeputeerde staten te overleggen en de instabiliteit op te heffen.
- 12.51. Periodieke controle bovenafdicthting na aanleg en keuring
- a. Elke zes maanden dient controle op de hoedanigheid van de aanwezige bovenafdicthting te geschieden. Tevens dienen de talud- en teenconstructie op eventueel uittredend percolaat te worden geïnspecteerd. De controle en de inspectie geschieden overeenkomstig de methode aangegeven in hoofdstuk 13 van de Richtlijn dichte eindafwerking.
 - b. Controle op de dichtheid van de bovenafdicthting vindt plaats door middel van een onderzoek tijdens en na aanleg naar het uittreden van stortgas door de bovenafdicthting. Dit onderzoek vindt elke zes maanden plaats overeenkomstig de methode aangegeven in hoofdstuk 13 van de Richtlijn dichte eindafwerking.
- 12.52. Voorafgaande aan de beëindiging van de zorgfase en de sluiting van (het deel van) het stortterrein dient vergunninghouder in overleg met het college van gedeputeerde staten een onderzoek te verrichten naar de mate van verontreiniging van de bodem en/of het grondwater ter plaatse.

Dit onderzoek dient twaalf maanden vóór het effectueren van het voornemen tot tussentijdse beëindiging van het gebruik van de totale inrichting te zijn aangevangen.

Wanneer geen sprake is van tussentijdse beëindiging, dient het onderzoek uiterlijk twaalf maanden vóór het verstrijken van de vergunningstermijn te zijn aangevangen, indien de vergunningstermijn niet wordt verlengd.

- 12.53. Zodra de resultaten van het in het voorgaande voorschrift bedoelde onderzoek bekend zijn, dienen deze, vergezeld van alle daarbijbehorende gegevens onmiddellijk te worden toegezonden aan het college van gedeputeerde staten.
- 12.54. Indien de resultaten van het in voorschrift 12.52 bedoelde onderzoek daartoe aanleiding geven, dienen nader door het college van gedeputeerde staten aan te geven maatregelen ter bescherming van de bodem en het grondwater te worden getroffen binnen een door hen te bepalen termijn.
- 12.55. Vóór het sluiten van (het deel van) het stortterrein moeten, voorzover noodzakelijk, alle (afval)stoffen, materiaal en installaties van het stortterrein worden verwijderd en afgevoerd, zulks in overleg met het college van gedeputeerde staten.

Eindinspectie

- 12.56. Alvorens (het deel van) de stortplaats als gesloten kan worden verklaard en de nazorg in kan gaan, dient (het deel van) de stortplaats door een onafhankelijke terzake kundige (aangewezen door het college van gedeputeerde staten) een eindinspectie te worden uitgevoerd.
- 12.57. De resultaten van de eindinspectie, genoemd in voorschrift 12.56, dienen ter goedkeuring aan het college van gedeputeerde staten te worden overgelegd alvorens (het deel van) de stortplaats als gesloten (sluitingsverklaring) kan worden verklaard. Binnen twee maanden na indiening zal het college van gedeputeerde staten hierover een besluit nemen.

NAZORG

- 12.58. Het college van gedeputeerde staten kan na het realiseren van de bovenafdicthting nadere eisen stellen ten behoeve van de nazorg van de stortplaats.
- 12.59. De nazorg van de stortplaats dient na het plaatsen van de bovenafdicthting te geschieden volgens het Nazorgplan.
- 12.60. De voorschriften met betrekking tot:
 - de opvang, verzameling, zuivering of afvoer van het percolaat;
 - de periodieke controle van voorzieningen;
 - de keuringen zoals vermeld in de voorschriften 12.29 en 12.30;
 - het onderhoud en het herstel van bodembeschermende voorzieningen,
 blijven van kracht, nadat deze vergunning haar geldigheid heeft verloren, totdat de stortplaats door middel van een sluitingsverklaring vanwege het college van gedeputeerde staten voor gesloten is verklaard.